

GRATIS

SETKI MILIONÓW PROSTYCH LUDZI składają podpisy pod Apelem Pokoju

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Cena 100 MB z 3

GŁOS KUTNOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

NIEDZIELA 14 MAJA 1950 ROKU.

Nr 132 (1413)

POKÓJ ZWYCIEŻY!

Dziesiątki tysięcy łodzian włączają się do czynnej walki o pokój składając swe podpisy pod Apelem Sztokholmskim

Trzeba stwierdzić, że w każdym mieszkaniu agitatorzy spotkali się z rylcem i serdecznym przyjęciem, że wszędzie podpisy pod Apelem Pokoju kładzione były z całą świadomością i zdecydowaną wolą sparaliżowania podłych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych.

Z Komitetu Blokowego nr 7 na Dzielnicę Górnej-Prawej wyszły 30 raj trójki, składające się z robotników i pracowników umysłowych, partyjnych i bezpartyjnych. Podążamy z jedną z nich. Wchodzimy do domu przy ul. Wolezańskiej 148.

W pierwszym mieszkaniu zastajemy ob. Mirosława Szwarca, ucnia gimnazjum.

— „Szkoda, że matka nie ma w domu. Ona zdecydowana jest walczyć o pokój. Ja także. Nie wyobrażam sobie wprost, aby lotem udało się narzucić wojnę. Ja pragnę się dalej kształcić. Tysiące młodzieży polskiej ma to samo pragnienie. Będziemy ze wszystkich sił walczyć o pokój! I zwyciężymy!”

— A, o pokój chodzi? Już podpisuje — mówi ob. Helena Skutnicka, robotnica z PZPW nr 38.

— Wojna zabrała mi męża — ciągnie dalej ob. Skutnicka, pokazując wieszak na ścianie fotografii i ocierając łzy. — Przecież marzę o pokoju. Na stare lata chcę żyć spokojnie.

W mieszkaniu ob. ob. Olejników, agitatorów pokoju spotykają się z nadzwyczaj serdecznym przyjęciem. Ob. Olejnikowa, z zawodu parkarka, podpisując listę, mówi:

— Mam dwóch dorosłych synów. Tylko ja wiem, tylko serce matki o tym pamięta, z jakim trudem uchroniłam ich od śmierci podczas ostatniej wojny. Wiem, że teraz przyszłość stoi przed nimi otworem. Wierzę, że podpisujemy listę, z którą stoi nasza wspaniała wydatność pracy dla dobra Polski Ludowej, stanowiącą dotkliwy cios w podżegaczy wojennych. Odsuną one widmo wojny, jakim nas usiłują straszyc kapitaliści.

Pomocnica domowa ob. Antonina Zawadzka, kreśli na liście trzy krzyżyki.

— Nie umiem pisać, bo przed wojną nie interesowałam się nikt takim, jak ja. Z lasi fabrykantów i obszarników, jestem niepiśmienna. Niechże chociaż znak świadczy, że całym sercem jestem po stronie pokoju, że z całego serca popieram to wszystko, co popiera nasza Polska Ludowa, w której analfabeci mogą nauczyć się pisać i czytać, a ludzie pracy rząd Państwem.

— Ja przecież co dzień modłę o pokój — oświadcza żona dozorczy, ob. Cieslakowa. — Składam swój podpis z całą świadomością, że wypełniam swój obowiązek Polki, matki i katolizki.

I tak w każdym mieszkaniu. Wszędzie ten sam entuzjazm, z jakim mieszkańcy naszego miasta włączają się do akcji składania podpisów pod Apelem Pokoju.

Z każdym dniem przybywa świadomych obrońców naszych szeregów. Tak dzieje się w Polsce. Tak dzieje się na całej kuli ziemskiej.

Łódź i województwo łódzkie żyje w chwili obecnej sprawą akcji zbierania podpisów pod apelem pokoju. We wszystkich powiatach, gminach powstały Komitety Obrońców Pokoju, które w tej chwili zajmują się rozprowadzaniem list i legitymacji dla agitatorów pokoju. Na terenie województwa do akcji tej zgłosiło się 55 tys. obywateli. W ruchu obrońców pokoju czynny udział biorą zarówno chłopcy, jak i robotnicy, inteligencja, duchowieństwo, kobiety i młodzież, partyjni i bezpartyjni. W 80 procentach gromad stworzyły się Gminne Komitety Obrońców Pokoju, które w szeregu miejscowości przystąpiły już do aktywnej pracy.

Do sekretariatu Wojewódzkiego Komitetu Obrońców Pokoju napływają stale meldunki o przebiegu akcji. Gdy onegdaj 11 maja rozpoczęła się akcja składania podpisów natychmiast w ciągu kilku kwadransów zebrano ponad kilka tysięcy podpisów. Wczoraj ruszyły już tysiące „trójek” agitatorów pokoju, które we wszystkich odwiedziły przez siebie mieszkaniach spotykane były z nieswykłą serdecznością i zrozumieniem ich pracy. Charakterystycznym momentem dnia wczorajszego był ogromny napływ obywateli, którzy pragnęli ochotnie wziąć bezpośredni udział w akcji zbierania podpisów. Jako przykład dać można personel Szkoły Podstawowej Nr 104, który zgłosił się do pomocy w

pracy Obwodu Nr 3 Dzielnicę Śródmieście Prawa. Dodać należy, że pracownicy Szkoły Nr 104 — to sami bezpartyjni.

Gwałtowny napływ zgłaszających się po legitymacje agitatorów pokoju i listy, powodował w niektórych obwodach pewne przejściowe trudności. Na ogół stwierdzić należy, że prawie wszystkie komitety dzielnicowe, jak i ogromna większość komitetów obwodowych zadają dobrze egzamin organizacyjny.

Komitet Dzielnicowy Obrońców Pokoju Ruda Pabianicka po przezwyciężeniu początkowych trudności organizacyjnych, wysłał w teren 320 „trójek”. Komitet Śródmieście — Prawa poprzez 4 Komitety Obwodowe uruchomił 385 „trójek”. Komitet Górnica — Prawa poprzez 3 Komitety Obwodowe zorganizował 180 „trójek”. Komitet Śródmieście — Lewa uruchomił wczoraj po południu ponad 400 „trójek”.

Akcja zbierania podpisów w Łodzi przebiega niezwykle szybko i po przezwyciężeniu początkowych trudności organizacyjnych przebiega sprawnie.

Referat Przewodniczącego KC PZPR TOW. BOLESŁAWA BIERUTA pt. „Zadania Partii w walce o nowe kadry na tle sytuacji ogólnej” — (część pierwsza) — zamieszczamy na str. 2-ej

KOMITET OBRONCÓW POKOJU

Imię i Nazwisko: _____

powiat: _____

województwo: _____

Moim skier. podpisuję popieram i udzielnie Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju: _____

„Domagamy się stałego sankcji broń kłopotów, jako oraz napędzić wojennej i masowej zagłady ludzi. Żądamy ustanowienia ścisłej kontroli międzynarodowej nad wykonaniem tego postanowienia. Będziemy uważali za zbrodniarstwo wojennego rządu który by pierwszy zastosował broń atomową przeciwko jakemukolwiek krajowi”

Lp.	Imię i Nazwisko	Podpis
1	Konstanty Rokossowski	Konstanty Rokossowski
2	Ostapiewska Eugenia	leod
3	Rozalski Karol	Stankowski H
4	Chmielecki Bernard	Szucki B
5	Banachowski Elżbieta	Polakowska Helena
6	Chwałowa Anna	Chwałowa Anna
7	Chwałowa Helena	Chwałowa W
8	Chwałowska Danusia	Chwałowska Danusia
9	Chwałowska Zofia	Chwałowska Zofia
10	Chwałowska Janina	Zofia
11	Chwałowska Helena	Chwałowska Helena
12	Chwałowska Elżbieta	Chwałowska Elżbieta
13	Chwałowska Lidia	Chwałowska Lidia
14	Chwałowska Anna	Chwałowska Anna
15	Chwałowska Olga	Chwałowska Olga
16	Chwałowski Stanisław	Chwałowski Stanisław
17	Bryszka Janina	Bryszka Janina

Lista, na której Minister Obrony Narodowej Marszałek Polski Konstanty Rokossowski złożył podpis pod Apelem Sztokholmskim

Na rozkaz rządu Stanów Zjednoczonych Schuman zdradził interesy narodowe Francji

Komunikat Biura Politycznego KC Francuskiej Partii Komunistycznej

GENEWA (PAP). — Z Paryża do nas, że Biuro Polityczne KC Francuskiej Partii Komunistycznej ogłosiło komunikat, który stwierdza między innymi:

„Biuro Polityczne, wyrażając oburzenie narodu francuskiego, potępia plan Schumana, inspirowany bezpośrednio przez imperialistów amerykańskich, jako plan zdrady interesów francuskich i plan agresji.

Rząd francuski, proponując przy okazji Adenauera połączenie niemieckiego i francuskiego przemysłu stalowego i węglowego, chce uzależnić Francję od Niemiec Zachodnich.

Biuro Polityczne stwierdza, że projekt Schumana przygotowuje wejście Niemiec Zachodnich, do agresywnego bloku atlantyckiego, zmierzającego do

W tej sytuacji staje się rzeczą nieodzowną zjednoczenie najszerzych mas narodu francuskiego w celu odremienia zbrodniczych planów, zmierzających do zdania Francji na łaskę i niełaskę Niemiec i do przygotowania agresji antyradykalnej. Wojny tej naród francuski nigdy nie będzie prowadził.

Biuro Polityczne podkreśla konieczność walki o pokój.

Gdy pod Apelem Sztokholmskim znajdują się miliony i miliony podpisów, podżegacze wojny będą musieli się liczyć z wola ludu.

Biuro Polityczne stwierdza w zakończeniu, że podpisywanie i rozpowszechnianie Apelu Sztokholmskiego przyczyni się do zwycięstwa w walce o pokój.

Silna Polska i silna Czechosłowacja oznaczają wzmocnienie światowego obozu pokoju

Uroczysta Akademia w Warszawie w rocznicę wyzwolenia CSR przez Armię Radziecką

WARSZAWA (PAP). W piątą rocznicę wyzwolenia Czechosłowacji przez Armię Radziecką, odbyła się w Państwowym Teatrze Polskim uroczysta Akademia. Na Akademii przybyli członkowie Rady Państwa, oraz członkowie Rządu RP z prezydentem tow. Józefem Cyrankiewiczem na czele.

Obecny był ambasador ZSRR Wiktor Z. Lebiediew oraz przedstawiciele dyplomatyczni krajów demokracji ludowej, akredytowani w Warszawie.

W prezydium Akademii zasiadli m. in. wicemarszałek Sejmu — Barcikowski, ministrowie: Rumiński i Raбанowski oraz ambasador CSR w Warszawie — p. Franciszek Piasek.

Po zagajeniu Akademii przez wice marszałka Barcikowskiego, dłuższe przemówienie wygłosił minister Rumiński, który przedstawił zebranym znaczenie historycznej rocznicy. Mówca opisał dzieje walk, prowadzonych przez partyzantów czechosłowackich i podkreślił bohaterstwo Armii Radzieckiej, która wyzwoliła kraj spod jarzma hitlerowskiego.

Minister Rumiński poświęcił znaczną część swego przemówienia rozwojowi przyjaźni między Polską a Czechosłowacją, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy gospodarczej.

„Piątą rocznicę wielkiego zwycięstwa, które uratowało od zguby Polskę, Czechosłowację i inne narody — powiedział min. Rumiński — Polska i Czechosłowacja muszą jeszcze bardziej wspólnie z innymi krajami demokracji ludowej wzmocnić swą aktywność i pracę. Jeszcze mocniej skupić się w jeden bojowy oboz pokoju wokół swego wielkiego sojusznika — ZSRR, dookoła Józefa STALINA.”

Przemawiający następnie ambasador CSR w Warszawie — p. Franciszek Piasek, stwierdził, że lud czechosłowacki nigdy nie zapomni fakt, że swe sukcesy w walce z okupantem i w odbudowie zawięzła pomocą Związku Radzieckiego.

„Silna Polska i silna Czechosłowacja — oświadczył w zakończeniu swego przemówienia amb. Piasek — oznaczają wzmocnienie światowego obozu pokoju”.

Linia Odra-Nysa nienaruszalną granicą pokoju

Pismo min. Dertingera do amb. Izydorczyka

BERLIN (PAP). — Z okazji uroczystego obchodu w Niemieckiej Republice Demokratycznej w rocznicę wyzwolenia spod jarzma hitlerowskiego, szef polskiej misji dyplomatycznej, amb. Jan Izydorczyk przesłał do rządu niemieckiego pismo, w którym wyraził nadzieję, że Niemiecka Republika Demokratyczna przystąpi do współpracy z narodem polskim.

W odpowiedzi na tę depeszę, min. Dertinger przesłał amb. Izydorczykowi pismo, w którym serdecznie dziękuję w imieniu własnym i rządu za przesłane życzenia.

— Naród niemiecki — pisze min. Dertinger — obchodził Dzień Wyzwolenia, przeprowadzając rachunek sumienia, a równocześnie w szeregach pokojowych zamierach i w głębokim przekonaniu, że linia Odra — Nysa jest nienaruszalną granicą pokoju oraz drogą do szczyrej i bezwarunkowej przyjaźni z narodem polskim.

APEL POKOJU plebiscytem woli milionów ludzi

Przez złożenie podpisu pod Apelem Sztokholmskim bierzemy udział w plebiscycie wszystkich narodów: wypowiedzimy się jasno, wyraźnie i zdecydowanie przeciwko nadużywaniu wynalazku energii atomowej dla celów niepokojących. W konsekwencji, kwalifikujemy tych, którzy przygotowują wojnę atomową jako zbrodniarzy.

Następstwem tego plebiscytu, wyrażeniem woli milionów ludzi na całym świecie, powinno być zawarcie przez rządy międzynarodowej konwencji, która by prowadziła kontrolę nad produkcją energii atomowej i ustaliła surowe kary dla zbrodniarzy atomowych.

Dr REMIGIUSZ BIERZANEK prof. prawa narodów U. Ł.

Targi Poznańskie przedłużone do 21 maja rb.

WARSZAWA (PAP). Ze względu na wyjątkowo wielki napływ zwiedzających z całego kraju, termin trwania Międzynarodowych Targów Poznańskich został przedłużony o tydzień, to znaczy do dnia 21 maja br.

Do dnia 12 bm. zwiedziło MTP ok. 800 tysięcy osób.

Przedłużenie Targów o cały tydzień umożliwi dalszym setkom tysięcy ludzi zwiedzenie tego wspaniałego pokazu naszego dorobku gospodarczego w chwili startu do wykonania wielkich zadań Planu 6-letniego.

Zadania Partii w walce o nowe kadry na tle sytuacji ogólnej

Referat przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta na IV Plenarnym Posiedzeniu Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej wygłoszony w dniu 8 maja 1950 roku (Część pierwsza)

Agresywność imperialistów kryje nie siłę lecz słabość

WARSZAWA (PAP). — Okres dzielący nas od poprzedniego Plenum KC naszej Partii obfity był w wiele wydarzeń w dziedzinie polityki międzynarodowej. Politykę wojenną bloku na czele ze Stanami Zjednoczonymi cechował w okresie minionym dalszy wzrost agresywności. Oligarchia finansowa Stanów Zjednoczonych, pretendująca do panowania nad światem przede do rozpętania nowej wojny.

Rozwój wypadków potwierdził całkowicie słusność oceny zawartej w rezolucjach Listopadowej. Narady Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych i Robotniczych.

„Podobnie jak faszystowski agresor, blok anglo- amerykański czyni przygotowania do nowej wojny we wszystkich kierunkach za pomocą przygotowań wojenno- strategicznych, za pomocą nacisku i szantażu politycz-

nego, ekspansji gospodarczej i użarzenia narodów, za pomocą ideologicznego tumanienia mas i umiędzynarodowienia reakcji”. Imperialiści amerykańscy, podlegając wojenni, opiekunowie hitlerowskich zbrodniarzy wojennych i japońskich trucicieli i hodowców śmiertelności bakterii, snują plany nowej rzezi. Obliczają, że miliony ludzi mogłyby unicestwić przy pomocy bomb atomowych, usiłują podnieść masy opowiadaniom o bombie atomowej.

Ze tym niewątpliwym wzrostem agresywności kryje się jednak nie siła, a słabość. Awanturnicze plany mają swe źródło zarówno w coraz to ostrzejszym kryzysie strukturalnym kapitalizmu i jego pogłębiających się wewnętrznych przeciwstawnościach, jak i w bezsilnej wsieklności na skutek ogromnego wzrostu sił obozu pokoju, demokracji i socjalizmu.

Objawy zbliżającego się kryzysu w Stanach Zjednoczonych

Stany Zjednoczone coraz to poważniej odczuwają objawy zbliżającego się kryzysu. Bezrobocie, które jeszcze w październiku 1949 r. nie przekraczało według cyfr urzędowych 3.100.000, w lutym b. r. doszło do 4.000.000. Oczywiście cyfry urzędowe są dalekie od rzeczywistości. Po wszechnie liczbą całkowicie bezrobotnych obliczana była na około 8 milionów.

Nakłady inwestycyjne mają wyraźne, a w niektórych dziedzinach produkcji nawet gwałtowne, tendencje spadkowe. Od ostatniego kwartału 1948 r. do pierwszego kwartału roku bieżącego spadł nakładów inwestycyjnych wyniósł 28 proc.

Szczególnie silnie ucierpiało z powodu kryzysu nadprodukcji gólnictwo, którego czysty dochód w ciągu 1949 r. był o 2,5 miliarda dolarów niższy niż w 1948 r.

W parze z tymi objawami postępuje obniżenie poziomu życiowego najszerszych mas, 10 milionów najbiedszych gospodarzy rodzin, które w 1945 r. nie były w ogóle zadłużone, w 1948 r. zadłużyły się według oficjalnych statystyk na 3,2 miliardów dol. Mimo tej sytuacji zyski dwóch największych monopolistycznych United States Steel Corporation i Bethlehem Steel Corporation wzrosły w 1949 r. z 210 milionów do 265 milionów dolarów.

Gwałtowna faszyzacja wewnętrznej i zewnętrznej polityki USA

Tego rodzaju polityka oczywiście nie jest do pominięcia bez gwałtownego ataku na resztki demokratycznych praw narodu amerykańskiego, bez ataku na stan posiadania klasy robotniczej, bez okrutnego terrorku wobec postępujących żywiołów w Stanach Zjednoczonych, wszechwładzy policji politycznej (F. B. I.), jednym słowem bez gwałtownej i bezwzględnej faszyzacji życia politycznego.

Rozpętanie nagonki antysowieckiej, szerzenie nastrojów paniki, histeria wojenna — oto środki pomocnicze dla spełnienia mas i ostatecznego staszycowania Stanów Zjednoczonych. Policja i F. B. I. stosują najbardziej gangsterskie metody w stosunku do „podległych”. Prasa i radio dzień w dzień ogłaszają swoich czytelników i słuchaczy strachem przed komunistycznym niebezpieczeństwem i rzekomą nieuchronnością wojny.

Towarzysz Stalin pisał: „Ażby prowadzić wojnę, nie dość wzrostu zbrojeń, nie dość organizowania nowych koalicji. Koniecznym jest jeszcze w tym celu wzmożenie zaplecza w krajach kapitalistycznych.

Zadanie państwa imperialistycznego nie może prowadzić poważnej wojny, jeżeli nie umocniło uprzednio swego własnego zaplecza, nie okiełznało „swoich” robotników, nie okiełznało „swoich” kolonii. Stąd stopniowa faszyzacja polityki rządów imperia listycznych.”

Jednym z ostatnich przejawów tej polityki, mającej na celu „umocnienie” zaplecza jest uchwalenie przez komisję prawną Senatu Stanów Zjednoczonych projektu t. zw. Ustawy Mundta. W myśl tego projektu każda krytyka rządu, każda wypowiedź w obronie praw demokratycznych, w obronie pokoju, każde zadanie podwyżki płac może być zakwalifikowane jako działalność

Jednym z bardzo poważnych objawów kryzysowych jest rosnąca deficytowość budżetu państwowego. Budżet 1949-50 r. zamknięty się deficytem od 5,5 miliardów do 8 miliardów dolarów, a preliminarz budżetowy na 1950-51 r. z góry przewiduje deficyt 5,1 miliardów, co oczywiście zostanie poważnie przekroczono. Były doradca ekonomiczny Truman dr. Nourse zapowiada, że tego rodzaju finansowanie obrzymi się na chiny wojennej doprowadzi do bankructwa. Dr. Nourse ostrzega, że dalsze zadłużanie państwa stanowi dla USA „groźbę większą niż bomba atomowa”. Powoduje to znaczne trudności w dziedzinie dalszego montowania bloku wojennego, w którym pieniądze amerykańskie odgrywały rolę decydującą.

Podstawową przyczyną tego deficytu są kolosalne wydatki na zbrojenia i na tzw. pomoc dla krajów bloku agresywnego. Czysto wojskowy budżet ustalony na 1949-50 r., obejmujący oczywiście tylko zbrojenia własne (bez finansowania galezi przemysłu, związanych ze zbrojeniami i bez innych pośrednich wydatków wojennych), wynosi 13,5 miliardów dolarów, to znaczy 31,3 proc. ogółu wydatków budżetowych. Na 1950-51 r. ma on być jeszcze podwyższony.

Anty- amerykańska i podlega karze do 10 lat więzienia. Odpowiednikiem wprowadzenia tego „totalizmu” na wewnątrz w rządzeniu krajem jest proklamowana przez sekretarza stanu p. Achesona w sposób uroczysty, z białem w bębny i dechem w trąby, amerykańska „totalna dyplomacja”. Total na dyplomacja to symbol amerykańskiej polityki agresji i wojny, to groźba bomba atomowa i wojna bakteriologiczna, to dalsze podrywanie autorytetu ONZ, to wszechwładza Wall - Street nad państwami marshallowskimi, to dalsze łamanie umów międzynarodowych, to organizowanie hitlerowsko- amerykańskich Niemiec Zachodnich, to rozpaczliwe próby wstrzymania ruchów wywołanych narodów Azji, to przystosowanie całego aparatu dyplomatycznego dla celów wywiadu. To dywersja w krajach demokracji ludowej, to bezczelne kłamstwa i natrętna propaganda.

W tej totalnej dyplomacji nieposłuszną rolę odgrywa zdraździełka szajka Tito, Kardela, Rankowicza, Džilasa. Dyrygowana przez amerykańskich totalnych dyplomatów banda ta odegrała rolę prowokatorską na scenie zgromadzenia ogólnego ONZ, chce się zasłużyć jako kanał dywersji Stanów Zjednoczonych w krajach demokracji ludowej.

Z lokalną gorliwością uczestniczy w podłej, oszczerczej kampanii amerykańskiej przeciwko ZSRR. Pisze o polityce wykorzystania kilki Tity przez „totalną dyplomację” Achesona, „Economist” podkreśla, że cyniczna otwartość, że osiągnięto to za nędzne wręcz ochłapy:

„Zyski tej polityki o wiele przewyższają wydatki. W rzeczywistości była to najtańsza i najzyskowniejsza ze wszystkich do tychczasowych inwestycji zachodnich.”

Jeżeli zsumujemy wydatki wojskowe, wydatki na totalną dyploma-

Sprawdziły się nasze przewidywania co do fiaska planu Marshalla

Objawy kryzysowe — zwiększenie wydatków wojennych, deficyt budżetowy — zmuszają Stany Zjednoczone do ograniczenia zasilków na tzw. pomoc zagraniczną.

Kosztem miliardów dolarów Stany Zjednoczone zamierzały zbudować w Europie zwarty front agresji przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Planowano wewnętrzne wzmożenie rozkładającego się w wyniku wojny systemu kapitalistycznego, w krajach Europy Zachodniej. Chciano kraje te politycznie i militarne związać, uza leżnić, pozbawić faktycznej niepodległości.

„Jeżeli wielkie mocarstwo USA — mówił tow. Tagliatti 31 marca br. — uzbiera Wiochy i przysła im swą broń, to nie po to, aby umożliwić narodowi włoskiemu obronę jego nie zawisłości i honoru, nie po to, aby go niezawisłości i honoru pozbawić.”

A jakie są skutki planu Marshalla po dwu latach jego działania? Takie, jakie przewidywałem, w lipcu 1947 r.

Obniżył się i tak już niski poziom życia mas, Późrobie osiągnęło w poszczególnych krajach marshallowskich na początku 1950 r. w Anglii

Narody Europy Zachodniej nie chcą cierpieć i umierać za amerykańską oligarchię finansową

A jak przedstawia się najistotniejsza polityczna strona planu? Wiadomo, że klasy posiadające i rządy krajów marshallowskich dawno już skapitałowały. Od dwustronnych układów marshallowskich, od dających kraje te w niewolę gospodarczą i polityczną Stanów Zjednoczonych, poprzez „pakt atlantycki”, czyniący z nich jawnie współników ewentualnej agresji, aż do układów o dostarczeniu broni, przysusowanej dewaluacji — postawa tych rządów sprzeczna się do ponizającego służalczości ubogich wasali wobec możnego protektora.

Potencja Wall-Street przeliczyli się jednak, jeśli chodzi o narody Europy Zachodniej. Masy prostych ludzi w krajach kapitalistycznych nie chcą dominacji amerykańskiej, amerykańskiego „sposobu życia”, a przede wszystkim nie chcą cierpieć i umierać za amerykańską oligarchię finansową, nie chcą być niesem armatnim dla amerykańskich bankierów.

Nawet do niektórych Amerykanów docierać zaczyna ta prawda i stąd np. melancholijne rozważania w tygodniku „U. S. News and World Report” z dnia 21. 2. 1950 r.

Przeciwieństwa nie do rozwiązania, gnicie i rozkład pchają do awantur wojennych

W tych warunkach, przy coraz ostrzejszych objawach kryzysowych w Stanach Zjednoczonych, przy zwiększającym się niedoborze budżetowym i coraz to większym naciskiem Kongresu na oszczędności, powstaje zagrożenie, jak rozciągnąć problem deficytu dolarowego Europy Zachodniej.

Sytuacje zaostrażają sprzeczności między tymi gwałtownymi i rolnictwa Stanów Zjednoczonych, które zainteresowane są w możliwościach jak największego eksportu do Europy Zachodniej, a tymi krajami, które brak dolarów, a tymi gwałtownymi przemysłu, które obawiają się konkurencji eksportu europejskiego na rynku wewnętrznym Stanów, eksportu, który mógłby w pewnej mierze zaspokoić głód dolarowy owych krajów.

Sprzeczności wewnętrzne — amerykańskie nie wyczerpują bynajmniej zagrożenia. Narastają sprzeczności angloamerykańskie. Nie jest dla nikogo tajemnicą, że napór amerykański osłabł i coraz bardziej spoiście Imperium Brytyjskiego i podcina jego pozycję w Azji. Jest też widoczne jak na dłoni, że tzw. strategia „paktu atlantyckiego” prowadzi nieuchronnie do podjęcia morskiej potęgi brytyjskiej, która jest jej głową na siła jako mocarstwa.

Krzepnie i rośnie na sile Obóz Pokoju, demokracji i socjalizmu, którego Kierownikiem i Chorążym jest Wielki Stalin

Temu obozowi, zaplanemu w nie rozzerwane sprzeczności wewnętrzne, przeciwstawia się świadomy swoich historycznych zadań, okrzepły i rosnący w siłę obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, na czele którego kroczy i w którym główną stanowi siłę wielki Związek Radziecki.

W pokojowym współzawodnictwie ustroj socjalistyczny ujawnia coraz dobitniej swą przewagę nad ustrojem kapitalistycznym. Bezsarna wymowa cyfr demonstruje wyższość państwa zwycięskiego socjalizmu. Globalna produkcja przemysłu ZSRR przekroczyła w roku 1949 poziom przedwojenny o 41 proc., a w czwartym kwartale tego roku nawet o 53 proc. Zbiory zbóż wyniosły w 1949 r. 7,6 miliardów pudów, osiągając cyfry przewidziane dopiero na rok 1950.

Rośnie szybko socjalistyczna akumulacja, umożliwiając w roku 1949 inwestycje o 20 proc. większe, aniżeli w 1948 r.

W wyniku tych osiągnięć wzrósł dochód społeczny ZSRR w roku 1949 o 17 proc. w stosunku do roku 1948, a o 36 proc. w stosunku do r. 1940. Rok 1949 przyniósł równocześnie wzrost spożycia o 20 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym, w tym to warów przemysłowych o 24 proc., a żywności o 17 proc. Trzecia z kolei

Cała swą ogromną i rosnącą potęgę rzuca Związek Radziecki na szalę walki o uratowanie ludzkości przed pogrzebaniem jej w otchłań nowej wojny, jest coraz mniej zrozumiela dla Europejczyków.

„Rozgrzewająca się „zimna wojna” ukazuje Stany Zjednoczone raczej samotne wobec Rosji. Sprzymierzeńcy wspomagan i uzbrajani za 28 miliardów dolarów kierują się na ubocze... Pomoc Stanów Zjednoczonych jest pożądana. Pragnie się coraz więcej. Ale gdy przychodzi do tego czego, nikt nie chce walczyć.”

W związku z postawą szerokich mas ludowych w Europie Zachodniej i trudną sytuacją gospodarczą, zmaga się opór przeciwko zbyt wielkim obciążeniom, narzucanym tym krajom przez Amerykanów na cele wojenne.

Amerykani zaś są bardzo niezadowoleni ze zbyt niskich — ich zdaniem — budżetów wojskowych krajów paktu atlantyckiego.

Przeciwieństwa nie do rozwiązania, gnicie i rozkład pchają do awantur wojennych

Rośnie dla przemysłu angielskiego i francuskiego groźba ze strony konkernów zachodnio-niemieckich, o nowo wanych przez monopolie amerykańskie. Widzimy już objawy podporządkowania przemysłu francuskiego — na skutek dyktatu amerykańskiego — tym właśnie konkernom zachodnio-niemieckim. Konkurencja niemiecka, a dodam nawiasowo i japońska, staje się jednym z poważnych czynników, rozsądających ukiwlan w sprzecznościach świat kapitalistyczny.

I czym więcej tych przeciwieństw nie do rozwiązania, czym szybszy proces gnicia i rozkładu, tym silniejsza i tym aktywniejsza staje się siła pchająca do awantury wojennej, do szukania wyjścia w wojnie.

Na rozkaz z Waszyngtonu burzozacja krajów marshallowskich z upodobaniem przeprowadza forsowną faszyczację swoich krajów.

We Francji zamyka się do więzień zwolenników pokoju, obronców niepodległości Francji, przesiaduje robotników cudzoziemskich, w tej liczbie Polaków, — we Włoszech rząd stwarza atmosferę wojny domowej, policja strzela do demonstracji robotniczych, przygotowuje się rozprawy z żądającymi pokoju, ziemi i chleba robotnikami i chłopami.

Takim jest obóz imperializmu, re akcji i wojny.

Pokoju program potężnego ZSRR — programem całej postępowej ludzkości

Realizacja takiego programu polityki zagranicznej przyniosła Związkowi Radzieckiemu ogromny wzrost autorytetu na arenie międzynarodowej oraz poparcie mas ludowych całego świata. Toteż organizatorzy agresywnego bloku atlantyckiego wyłożyli ze skóry, aby nie dopuścić do rozmów z ZSRR.

Imperialiści anglosascy usiłują stordedować wszystkie wnioski Związku Radzieckiego, przeciwdziałają się zakazowi broni atomowej i skutecznej kontroli nad tym zakazem, występują przeciwko wnioskowi o redukcji zbrojeń, o zawarciu paktu pięciu mocarstw dla umocnienia pokoju, lamią umowy poczdamskie, faszyczą Niemcy Zachodni i Japonię, wtrącają się brutalnie w wewnętrzne sprawy innych państw, interweniują zbrojnie przeciwko narodowi — wyzwoleniemu ruchom na całym świecie.

Wbrew prowokacjom imperialistycznych mocarstw i ich agentów — przeciwowo — socjaldemokratycznych

tytułowskich zdrajców sprawy pokoju i socjalizmu — program ZSRR jest i będzie w coraz większym miarę programem całej postępowej ludzkości.

Jest to również program młodych krajów demokracji ludowej, budujących za przykładem i przy pomocy ZSRR podstawy ustroju socjalistycznego. Miniony okres przyniósł nowe osiągnięcia krajów demokracji ludowej we wszystkich dziedzinach życia. W niewyłym tempie rośnie dochód narodowy tych państw, na przykład: o 24 proc. na Węgrzech i o przeszło 20 proc. w Bułgarii w porównaniu z okresem przedwojennym. Budżety państw demokracji ludowej w przeciwieństwie do wojennych budżetów państw bloku atlantyckiego są wyrazem troski o poprawę bytu mas pracujących oraz dalszego rozwoju planowej, gospodarki jako jedynie trwałej podstawy wzrostu dobrobytu.

Ten ogromny rozmach rozbudowy i rozwoju dokonuje się pomimo zorganizowanej przez imperialistów i ich agencję dywersji, szkodnictwa i gospodarczej dyskryminacji w handlu międzynarodowym. Kraje demokracji ludowej zawiązują swoje osiągnięcia głównie odcienne, bezinteresownej pomocy Związku Radzieckiego, wzajemnej pomocy i mo. Billzacji wszystkich zasobów kraju dla celów socjalistycznego uprzemysłowania, jako podstawy dalszego swojego, wszechstronnego rozwoju.

Na Dalekim Wschodzie półmiliardowy naród chiński przypięcetołał swoje historyczne zwycięstwo sojuszem ze Związkiem Radzieckim. Dwa największe narody świata wyraziły swą niezłomną wolę walki przeciwko odrodzeniu imperializmu japońskiego lub jakiegokolwiek innego państwa, które by zjednoczyło się z Japonią w celach agresji.

Milionowe masy na całym świecie walczą przeciw imperialistom i agresji

Zwycięstwa obozu pokoju i socjalizmu zwiększyły wsieklność zdemaskowanych podlegaczy wojennych i ujawniły równocześnie ich słabość.

Należy się spodziewać gorętszych wysiłków szybkiej rolnitaryzacji i faszycacji Niemiec, uczynienie z nich kuźni zbrojeniowej i dostawcy mięsa armatniego przy równoczesnych próbach zakłajstrowania sprzeczności między atlantyckimi wasalami.

Było by lekkomyślnością nie widzieć pływającej siad groźby dla pokoju światowego, było by przestępstwem nie widzieć pływających siad dla nas niebezpieczeństw. Toteż nie może być Polaka, który by nie był żywotnie zainteresowany we wzroście potęgi obozu pokoju. Każdy sukces Związku Radzieckiego jest naszym sukcesem, każde umocnienie

Przemysłowa produkcja w ZSRR

zmniejsza cen artykułów spożywczych i przemysłowych, przeprowadzona 1 marca br. znacznie zwiększyła spożycie, zaś sprzedaż szereg artykułów wzrosła wielokrotnie, np. obuwia — dwukrotnie, zegarków — czterokrotnie, radioaparatury — trzykrotnie, rowerów — dziewięćkrotnie.

Liczba zatrudnionych w gospodarce narodowej ZSRR wzrosła w pierwszym kwartale 1950 r. w porównaniu z pierwszym kwartalem 1949 r. o 2 miliony ludzi. W 1950 r. wraz z oparciem rubla o podkład złota i dalszą obniżką cen, dobrobyt szeroki mas rósł nadal. Cyfry te świadczą wyraźnie o rosnącej obfitości produktów, wzroście stopy życiowej ludności.

Postęp ten odbywa się na tle realizacji gigantycznych planów przemiany przyrody i wykorzystania energii atomowej dla celów pokojowych, na tle dalszego rozkwitu radzieckiej kultury, szerokiego zastosowania automatyzacji i mechanizacji pracochłonnych procesów wytwórczych.

Marcowe wybory do Rady Najwyższej ZSRR były demonstracją pełnej jedności społeczeństwa radzieckiego, skupionego wokół Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (Bolszewików) i kroczącego ku komunizmowi.

Pokoju program potężnego ZSRR — programem całej postępowej ludzkości

Realizacja takiego programu polityki zagranicznej przyniosła Związkowi Radzieckiemu ogromny wzrost autorytetu na arenie międzynarodowej oraz poparcie mas ludowych całego świata. Toteż organizatorzy agresywnego bloku atlantyckiego wyłożyli ze skóry, aby nie dopuścić do rozmów z ZSRR.

Imperialiści anglosascy usiłują stordedować wszystkie wnioski Związku Radzieckiego, przeciwdziałają się zakazowi broni atomowej i skutecznej kontroli nad tym zakazem, występują przeciwko wnioskowi o redukcji zbrojeń, o zawarciu paktu pięciu mocarstw dla umocnienia pokoju, lamią umowy poczdamskie, faszyczą Niemcy Zachodni i Japonię, wtrącają się brutalnie w wewnętrzne sprawy innych państw, interweniują zbrojnie przeciwko narodowi — wyzwoleniemu ruchom na całym świecie.

Wbrew prowokacjom imperialistycznych mocarstw i ich agentów — przeciwowo — socjaldemokratycznych

Przeciwieństwa nie do rozwiązania, gnicie i rozkład pchają do awantur wojennych

Rośnie dla przemysłu angielskiego i francuskiego groźba ze strony konkernów zachodnio-niemieckich, o nowo wanych przez monopolie amerykańskie. Widzimy już objawy podporządkowania przemysłu francuskiego — na skutek dyktatu amerykańskiego — tym właśnie konkernom zachodnio-niemieckim. Konkurencja niemiecka, a dodam nawiasowo i japońska, staje się jednym z poważnych czynników, rozsądających ukiwlan w sprzecznościach świat kapitalistyczny.

I czym więcej tych przeciwieństw nie do rozwiązania, czym szybszy proces gnicia i rozkładu, tym silniejsza i tym aktywniejsza staje się siła pchająca do awantury wojennej, do szukania wyjścia w wojnie.

Na rozkaz z Waszyngtonu burzozacja krajów marshallowskich z upodobaniem przeprowadza forsowną faszyczację swoich krajów.

We Francji zamyka się do więzień zwolenników pokoju, obronców niepodległości Francji, przesiaduje robotników cudzoziemskich, w tej liczbie Polaków, — we Włoszech rząd stwarza atmosferę wojny domowej, policja strzela do demonstracji robotniczych, przygotowuje się rozprawy z żądającymi pokoju, ziemi i chleba robotnikami i chłopami.

Takim jest obóz imperializmu, re akcji i wojny.

Zadania Partii w walce o nowe kadry na tle sytuacji ogólnej

Referat przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta na IV Plenarnym Posiedzeniu Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej wygłoszony w dniu 8 maja 1950 roku (Część pierwsza)

(Dokończenie ze str. 2-giej)

W Francji wielki rozmach i znalazł całą gamę form — od akcji strajkowej o podwyżkę płac aż do starcia z policją na tle solidarnej odmowy produkowania i transportowania broni przeznaczanej na brudną wojnę w Vietnamie, na agresję przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. Naród francuski wysuwa żądanie uwolnienia Francji z niewoli dolarowej i przywrócenia jej prawdziwej suwerenności.

Podobnie i klasa robotnicza Włoch, zwłaszcza włoscy robotnicy portowi zamykają porty włoskie dla dostaw amerykańskiej broni. Ani nadzwyczajne ustawy, ani represje i salwy do strajkujących robotników czy chłopów, konfiskujących leżące odłogi ziemie, nie są w stanie rozbić kierowanego przez Komunistyczną Partię Włoch szerokiego frontu walki o chleb i pokój.

Za przykładem swoich włoskich i

francuskich braci również holenderscy, belgijscy, norwescy i niemieccy robotnicy odmawiają wyładowywania broni amerykańskiej. Akcja ta budzi gorącą sympatię wśród wszystkich ludzi pragnących pokoju. Rosnie akcja w krajach paktu atlantyckiego za wyjątkiem z tego agresywnego bloku. Po przelomowym dla historii Azji zwycięstwie Chiu Ludowych walka narodo-wyzwolenca na tym kontynencie rozwija się i potężnieje. Naród wietnamski odpiera zwycięsko ataki francuskich i amerykańskich imperialistów. Wznosi się ruch narodo-wyzwolenczy w Indonezji, w Birmie, Malajach, Indiach i Syjamie.

Do walki z imperializmem i wojną, z agresją amerykańską przystępują coraz nowe miliony ludności południowo-amerykańskiego kontynentu, traktowanego dotychczas przez plutokratów nowojorskich, jako ich własne podwórko. Po raz pierwszy w historii przyjmują zorganizowane formy walki. 160 milionów Afrykańczyków.

dła w 105 proc., oleju syrowego w 106 proc., piwa w 109 proc., cukierków i czekolady w 106 proc.

Oznacza to znaczne powiększenie produkcji w stosunku do okresu styczeń — kwiecień roku ub. Tkanin bawełnianych wyprodukowaliśmy więcej o 10 proc., tkanin wełnianych o 23 proc., jedwabnych o 28 proc., obuwia o 47 proc., papieru o

12 proc., mydła o 84 proc., oleju sirowego o 14 proc., piwa o 76 proc., cukierków i czekolady o 66 proc.

Wykonanie z nadwyżką planu produkcji przemysłowej większości artykułów świadczy o tym, że aktywność mas pracujących pozwala na pokonanie trudności i na osiągnięcie i przekroczenie trudnych na wet zadań.

Jak najszybciej ujawnić i usunąć niedociągnięcia na niektórych odcinkach

Przy pomyślnym wykonaniu planu produkcji przemysłowej w całości, na niektórych odcinkach plan za okres styczeń — kwiecień br. nie został wykonany. W szczególności Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego nie wykonało w 100 proc. planu produkcji surówki żelaza i niektórych innych artykułów hutniczych, motocykli i rowerów. Plan produkcji obrabiarek do metali został wprawdzie wykonany w 105 proc., jeżeli chodzi o ilość sztuk, je-dnak pod względem tonażu plan został wykonany tylko w 84 proc. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego wykonało plan produkcji cegły w 86 proc., chociaż produkcja cegły była większa o 50 proc., niż w okresie styczeń — kwiecień ub. r.

Te fakty niewykonania planu nie mogą być uznane za normalne.

W socjalistycznej gospodarce plan nowej nie wystarczy wykonywać plany produkcji ministerstwa ogólnie w. wartości, trzeba także wykonać plany produkcji poszczególnych artykułów i w planowanych asortymentach, trzeba także, aby każdy Centralny Zarząd, każde Zjednoczenie, każde przedsiębiorstwo i zakład wykonywały swój plan. Niewykonanie planu produkcji poszczególnych artykułów przemysłowych świadczy o niedociągnięciach w organizacji produkcji, planowania i kontroli wykonania planu.

Niedociągnięcia te należy najszybciej ujawnić i usunąć, aby przerywać ciąg trudności i w następnych kwartałach odrobić zaległości.

Pomyślnie na ogół przebiega tego roczna akcja siewna. Według danych podanych na koniec kwietnia br. w całym kraju obsiano: pszenicą jary około 90 proc. planu zasiewów wiosennych, jęczmieniem jarym po-

nad 80 proc. planu, owsem ok. 90 proc. planu, ziemniakami ok. 45 proc. Do zespolowego siewu w tego rocznej kampanii siewnej przystąpiło: 584 spółdzielni produkcyjnych całkowicie i 79 spółdzielni produkcyjnych częściowo.

W Państwowych Gospodarstwach Rolnych akcja siewna przebiega szybciej i sprawniej, niż w indywidualnych gospodarstwach chłopskich. Do dnia 2 maja br. w Państwowych Gospodarstwach Rolnych obsiano około 111 proc. planowanej powierzchni pszenicy jarej, 97 proc. powierzchni jęczmienia jarego i 101 proc. powierzchni owsa. Akcja siewna przebiega w sposób bardziej planowy, niż w latach ubiegłych. Zadania produkcyjne indywidualnych gospodarstw chłopskich zostały doprowadzone za pośrednictwem państwowej administracji rolnej do gmin i gromad. Spółdzielnie produkcyjne oraz chłopów mało- i średniorolnych zaopatrzone w materiał siewny, wyprodukowany w PGR i w blokach nasiennych Centrali Rolniczej Samopomocy Chłopskiej. Uruchomiono kredyty na akcję siewną dla gospodarstw mało i średniorolnych. Państwowe ośrodki maszynowe, spółdzielcze ośrodki maszynowe i TOR zapewniły lepszą i staranniejszą, niż w latach ubiegłych obsługę techniczną. Dostawy nawozów sztucznych wzrosły w I kwartale tego roku, w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego, o przeszło 49 proc. Przy ogólnym pomyślnym przebiegu akcji siewnej, niedostatecznie szybko przebiega likwidacja odłogów. Władze miejscowe, organizacje partyjne i Związki Samopomocy Chłopskiej winny zmobilizować wszystkie siły, aby wykorzystać pozostające jeszcze tygodnie dla maksymalnego wykonania planu likwidacji odłogów.

Wielki Stalin. Polska traktuje jako sprawę swojego honoru wniesienie akcji największego wkładu w tę wspólną walkę. Z niesłabnącą energią i czujnością będziemy zwalczali bezlitośnie wszystkich wrogów pokoju, wszystkich jawnych i ukrytych agentów, zwierzęcego imperia-lizmu.

Sukcesy w dziedzinie rozwoju produkcji rolnej

Pomyślnie na ogół przebiega również akcja kontraktacji roślin technicznych i produktów hodowli. Podjęta roku temu akcja popierania hodowli poprzez politykę opłacalnych cen, zapewniania opłacalności hodowli, pomoc kredytowa, dostawy pasz i rozwój kontraktacji wydały pomyślne rezultaty. Gdy w pierwszym czterech miesiącach r. 1949 zakupiono 95.063 ton mięsa o wadze poubojowej, w pierwszym czterech miesiącach 1950 r. zakupiono 228.481 ton. POZWOLIŁO TO CAŁKOWICIE PRZEZWYŻYĆ TRUDNO-

SCI NA RYNKU MIĘSA I NAGROMADZIĆ ZNACZNE JEGO REZERWY. Skup czterech zół był w okresie styczeń — kwiecień br. o 23 proc. większy, niż w analogicznym okresie 1949 r. Doprowadzenie planu skupu zół do gromad, uaktywnienie mało i średniorolnych chłopów wokół akcji skupu, w dużym stopniu przyczyniło się do tych dodatnich wyników.

Jaj skupiono w okresie pierwszych czterech miesięcy 1950 r. ponad 520 mln. sztuk, podczas gdy w takim samym okresie 1949 r. skup wyniósł tylko 249 mln. sztuk jaj.

Znacznie lepsze zaopatrzenie rynku

Sukcesy w dziedzinie rozwoju produkcji przemysłowej i produkcji rolnej i pomyślne rezultaty akcji „H” oraz wyniki rozwoju kontraktacji i skupu produktów rolnych, umożliwiły znacznie lepsze w r. zaopatrzenie rynku i szerokiej mas pracujących w artykuły konsumpcyjne w okresie przedświątecznym.

Tak np. w marcu i kwietniu ub. r. do dostarczenia na potrzeby rynku w sumie ok. 56.000 ton mięsa i tusz czok zwierzęcych, w tym samym okresie br. ok. 89.000 ton. Masła odpowiednio ok. 2600 i 3200 ton, jaj ok. 92 mln. sztuk i 104 mln. sztuk. Również znacznie zwiększone zostało zaopatrzenie przemysłowe w artykuły konsumpcyjne. Zaopatrzenie rynku w marcu i kwietniu ub. r. w obuwie skórzane wyniosło 1.357.000 par, w br. wynosi 2.304.000 par. Tkanin bawełnianych dostarczono w ub. r. ok. 24 mln. m., w br. ok. 36 mln. m., tkanin wełnianych w ub. r. ok. 4.300.000 m. w br. ok. 5.500.000 m.

Dalszy rozwój handlu uspołecznionego pozostaje nadal jednym z centralnych zagadnień.

Wskutek rozwoju sieci handlu uspołecznionego polepszyła się też, w pewnym, acz niedostatecznym stopniu obsługa konsumentów. Tym niemniej zagadnienie dalszego rozwoju handlu uspołecznionego i usprawnienia obrotu towarowego jest nadal jednym z centralnych zagadnień naszej gospodarki. Spekulanci nie poddali się i próbują swoją działalność koncentrować na coraz to innym odcinku artykułów włókienniczych.

W pewnych okresach i działach możemy nawet zaobserwować wzmożenie działalności spekulacyjnej. Elementy kapitalistyczne, ograniczane w swoich możliwościach osiagan-

dużych zysków i wypierane z handlu przez sektor socjalistyczny, przyczyniają się często do nielegalnego handlu łańcuchowego lub skupują w wielkich ilościach np. materiały włókiennicze, traktując je jako lokaty, pochodzących z wyzysku i spekulacji — kapitalów. Jest to swoista forma walki klasowej, prowadzonej przez elementy kapitalistyczne przeciwko masom pracującym i państwu ludowemu. Rzecz jasna, że zaostrezenie walki klasowej ze strony spekulacyjnych elementów kapitalistycznych musi spotkać się ze zdecydowanym odporem ze strony państwa i klasy robotniczej. Walka ze spekulacją została zaostreżona, a nasilenie jej winno się wzmacniać systematycznie. Walka ze spekulacją nie może być jednak wyłącznie dziełem organów represyjnych. Musi być ona prowadzona przy współudziale ogółu pracujących. Ważna rola przypada w tej walce pracownikom handlu uspołecznionego.

Klasa robotnicza uzyskała szereg nowych osiągnięć socjalnych

Niezależnie od poprawy materialnego zaopatrzenia mas pracujących w okresie, który upłynął od III Plenum Komitetu Centralnego naszej Partii, klasa robotnicza uzyskała szereg nowych osiągnięć socjalnych.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 30-III. ub. r. o „KARCIE GÓRNICZEJ”, przyznała szereg przywilejów pracownikom górnictwa węglowego. Przywileje te następują: w początkach marca r.b. rozciągnięto na górnictwo rud i kruszców oraz materiałów ogniotrwałych.

Nastąpiła WYDATNA POPRAWA PLAC w hutnictwie żelaza dla pracowników zatrudnionych w typowych robotach hutniczych.

Zawarto NOWY UKŁAD ZBIORU. WY DLA PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH, który unowocześnił stosunki pracy w P.G.R. i dał robotnikom rol. nym wszelkie uprawnienia, z których korzystają robotnicy przemysłowi, między innymi, rozciągając na robotników rolnych dodatki rodzinne. Sejm Ustawodawczy uchwalił szereg ustaw rozszerzających dotychczasowe uprawnienia pracujących. Robotnicy po roku pracy w zakładzie otrzymali prawo do 12 DNI PŁATNEGO URLOPU za miesiąc dotychczasowych 8-miu. Ustawa usankcjonowała przyjęte w szeregu umów zbiorowych PRAWO ROBOCZYNI KÓW DO MIESIĘCZNEGO URLOPU PO 10 dni LATACH PRACY. Ustawa ta stworzyła również możliwość stosowania URLOPÓW DODATKOWYCH

Zadaniem organizacji partyjnych i związkowych w przedsiębiorstwach handlu uspołecznionego jest podnieść nieświadomości klasowej i solidarności klasowej pracowników handlowych na taki poziom, aby ułatwienie działalności spekulacyjnej ze strony pewnych elementów, które wkładają się w szeregi pracowników handlu uspołecznionego, nie miało miejsca. Jednym ze środków walki ze spekulacją jest zniesienie wszelkich ograniczeń w handlu detalicznym w postaci sprzedaży artykułów na bonny, legitymujące związkowe itp. Ograniczenia te ostatnio nie tylko nie stanowiły zapory dla spekulantów, ale przeciwnie — w wielu wypadkach — były przez nich wykorzystywane i raczej utrudniały, niż ułatwiały masom pracującym nabycie bardziej poszukiwanych towarów. Wzrost masy towarowej i rozwój sieci handlu uspołecznionego umożliwił zniesienie tych ograniczeń.

dla pracowników zatrudnionych przy pracach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych. Inną ustawą przewidującą możliwość SKRÓCENIA CZASU PRACY dla osób zatrudnionych przy pracach szkodliwych lub szczególnie uciążliwych do 6 GODZIN DZIENNIE, przy utrzymaniu pełnego dotychczasowego zarobku za 8-mio godzinny dzień pracy. Ustawa z 4-III r. b. o FUNDUSZU ZAKŁADOWYM stanowiącym źródłem dotacji przedsiębiorstw państwowych na ponadplanowe inwestycje kulturalne i socjalne, na ponadplanowe budownictwo mieszkaniowe, na zasilenie dodatkowymi środkami budżetu wydatków socjalnych przedsiębiorstw przemysłowych i na indywidualne wynagrodzenia wyróżniających się pracowników. Wynie nie także należy uchwałę Rady Ministrów o zasadach tworzenia FUNDUSZU SOCJALNEGO i gospodarki tym funduszem porządkującą zasady wydatkowania 40-miliardowego funduszu na świadczenia socjalne.

Utworzenie jednolitego FUNDUSZU STYPENDIALNEGO przy znacznym powiększeniu wydatków na ten cel, umożliwiła klasie robotniczej i pracującym chłopom korzystanie w większej niż dotychczas mierze z możliwości kształcenia swoich dzieci w szkołach wyższych.

Te zdobycze mas pracujących, podobnie jak i ogólny wzrost ich do-brobytu i kultury, zostały umożliwione przez stały rozwój produkcji i wzrost wydajności pracy.

Walka o socjalistyczną dyscyplinę pracy

Poważnym hamulcem wzrostu wydajności pracy, a tym samym wzrostu produkcji jest zbyt wysoka, jeszcze nieusprawiedliwiona absencja na zakładach pracy, która w poszczególnych wypadkach sięga paru procent ogólnej ilości przepracowanych godzin.

Ta nieusprawiedliwiona absencja, jak i nadmierna plynność pracowników, stanowi wyraz nieświadomości pewnych najbardziej zacofanych elementów w klasie robotniczej i bije w ogół pracowników, zmniejszając jego zarobki. Obok szerokiej akcji uświadamiającej i oddziaływania moralnego oraz zainicjowanej przez Ministerstwo Zdrowia służby akcji wzmożonej, na kontroli ze strony lekarzy, stało się koniecznym zastosowanie sankcji za nieusprawiedliwione opuszczenie godzin pracy. Uchwaloną przez Sejm ustawę w sprawie zwalczania absencji ogół robotniczy przyjął ze zrozumieniem i aprobatą. Zadaniem organizacji partyjnych, dyrekcji przedsiębiorstw i rad zakładowych jest do-pilnowanie ścisłego i w całej pełni wykonania tej ustawy w stosunku do wszystkich zakładów i instytucji. Wtedy ustawa ta stanie się jednym z poważnych instrumentów przyspieszenia naszego rozwoju gospodarczego i podnoszenia dobrobytu i kultury mas pracujących.

Ze szczególną siłą należy podkreślić konieczność walki z absencją także w budownictwie, gdzie jest ona szczególnie znaczna. Nagminnie były to zw. „poniedziałki murarskie”, podczas, których nieobecność pewnych robotników dezorganizuje prace brygady i zmniejsza wydajność pracy całego zespołu. Przez zwiększenie dyscypliny pracy wśród robotników, personelu majsterskiego i technicznego, można podnieść przerob roczny o 7 proc. Walka o dyscyplinę i wydajność pracy w budownictwie posiada wielkie znaczenie ze względu na wagę inwestycji, podjętych w roku bieżącym, pierwszego roku Planu Szóstoletniego.

Wprowadzenie zespolonych metod pracy oraz zmechanizowanie procesów produkcji w budownictwie wywołuje konieczność zmiany norm i dostosowania ich do rzeczywistych warunków. Dotychczasowe normy tkwiące jeszcze korzeniami w starym kapitalistycznym systemie pracy, stwarzały niesprawiedliwe warunki dla pracujących. W niektórych rodzajach robót łatwo było je wielokrotnie przekroczyć, gdy w innych były trudne do wykonania. Obecnie wprowadzić należy nowe normy techniczne, oparte na socjalistycznym stosunku do pracy i uwzględniające nową zespolową organizację pracy i jej mechanizację.

Wzrost aktywności produkcyjnej i sukcesy gospodarcze pozwalają na śmielsze planowanie

Wzrost świadomości i aktywności produkcyjnej klasy robotniczej umożliwił rozwój nowych WYŻSZYCH FORM WSPÓŁZAWODNICZA SOCJALISTYCZNEGO. Masowy ruch podejmowania ZÓBO WIAZAŃ, mających na celu przyspieszenie obiegu środków obrotowych, który rozwinął się w ostatnich tygodniach w całym kraju, może przyczynić się do zwolnienia wielomiliardowych sum, obecnie nieprodukcyjnie zamrożonych w nadmiernych zasobach materiałowych,

w nadmiernych rezerwach pieniężnych zakładów pracy, lub w środkach produkcji uwięzionych wskutek nadmiernego przeciągania się cyklu produkcyjnego. Sumy zwolnione w wyniku akcji przyspieszenia obiegu środków obrotowych będą użyte na cele rozwoju gospodarczego kraju i na poprawę położenia mas pracujących.

Sukcesy produkcyjne, osiągnięte w ciągu 1949 r. i w pierwszych miesiącach r. 1950 oraz rozwój współ-

Ruch pokojowy osiągnął nowy, wyższy etap

Jak widać rosną na całym świecie siły zwolenników pokoju. Do ich szeregów przyczyniło się w dużej mierze zdemaskowanie roli oligarchii finansowej Stanów Zjednoczonych, ujarzmiającej narody, które dostają się pod jej gospodarcze i polityczne wpływy, — zdemaskowanie zostały wszystkie międzynarodowe zdradźców — od rozłamowej żółtej międzynarodówki zawodowej przez COMISCO, zieloną międzynarodówkę kulacką, i titowickich prowokatorów do Watakmu, który z orientacji prohitlerowskiej w okresie wojny przeszedł obecnie na orientację niemiecko-amerykańską.

Walka o dalszy rozwój państw, które zbudowały socjalizm, lub też budują jego zręby, walka klasy robotniczej narodów wyszklivianych przez kapitalizm, walka narodowo-wyzwolenca krajów kolonialnych i walka o suwerenność narodów zagrożonych przez ekspansję amerykańską, łączy się w jeden nurt walki przeciwko ciemnym siłom wojny. Każdy cios wymierzony w tę walkę uderza w siły imperializmu i wojny, przybliża

zwycięstwo trwałego pokoju na całym świecie.

Jak widać, miniony okres przyniósł dalsze przesunięcie się sił na arenie światowej. Powstała nowa sytuacja. Ruch pokojowy osiągnął nowy, wyższy etap i przeszedł do nowych, bardziej skutecznych i bardziej zorganizowanych form walki. Znalazło to swój wyraz na Trzeciej Sesji Stałego Komitetu Obronców Pokoju w Sztokholmie, poprzedzonej 27 konferencjami krajowymi, przyjęciem przez szereg państw, między innymi i przez nasz Sejm uchwał solidaryzujących się z żądaniami Stałego Komitetu.

Od Sesji Sztokholmskiej, która proklamowała niezłomną walkę o zakaz broni atomowej i o kontrolę energii atomowej, armia obrońców pokoju robi nieustannie na silach. Akcja zbirania podpisów pod Apelem Sztokholmskim mobilizuje do walki przeciw wojnie setki milionów ludzi we Francji, Belgii, Holandii, Norwegii, w Anglii i w Stanach Zjednoczonych, w Australii i Ameryce Łacińskiej, w Azji i w Afryce.

Wkład Polski w walkę o pokój — sprawą naszego honoru

Akcja zbierania podpisów nie ma nic wspólnego z mdłym rozbrajającym cyny pacyfizmem, a wysuwa konkretnie, mobilizując i dające się zrealizować cele. Każdy podpis zobowiązuje do walki przeciw wojnie, pod Apelem Stałego Komitetu Obronców Pokoju, to jeden żołnierz więcej dla wielkiej armii walczącej z wojną.

Coraz to nowe miliony skupiają się w szeregach obozu, którego podstawową siłą jest Związek Radziecki, a kierownikiem i Chorażym

Wielki Stalin. Polska traktuje jako sprawę swojego honoru wniesienie akcji największego wkładu w tę wspólną walkę. Z niesłabnącą energią i czujnością będziemy zwalczali bezlitośnie wszystkich wrogów pokoju, wszystkich jawnych i ukrytych agentów, zwierzęcego imperia-lizmu.

Bojowy, mobilizujący masy do zdecydowanego oporu przeciwko podstępnej wojnie, ruch w obronie pokoju reprezentuje ogromną siłę mogącą narzucić swoją wolę.

Polska Ludowa rozwija i umacnia swoją gospodarke

Stanowiąc ogólnie ogólnego frontu pokoju Polska rozwija i umacnia swoją gospodarke.

Silne tempo rozwoju gospodarczego, charakterystyczne dla naszej gospodarki w okresie odbudowy, do stało utrzymanie również w pierwszym roku Planu 6-letniego. Cyfry wykonania planu produkcji za

okres styczeń — kwiecień bieżącego roku wskazują, że aktywne klasy robotniczej, lepsze zorganizowanie naszej gospodarki, prowadzi do przekroczenia zadań produkcyjnych, wyznaczonych przez plan, mimo iż w tym roku plan stawiał bardziej trudne i napięte zadania, niż w latach poprzednich.

Wykonaliśmy z nadwyżką całość planu produkcyjnego przemysłu

W pierwszych czterech miesiącach br. wykonano z nadwyżką całość planu produkcyjnego przemysłu, przekroczone o kilka procent plan produkcji wielu podstawowych surowców i półfabrykatów przemysłowych.

W wyniku realizacji uchwały Rady Ministrów o środkach zabezpieczenia wykonania planu produkcyjnego w przemyśle węglowym, przemysł ten wykonal plan produkcji węgla kamiennego na okres styczeń — kwiecień w 104 proc. Plan produkcji ropy naftowej wykonano w 106 proc., energii elektrycznej w 105 proc., stali surowej w 103 proc., rudy żelaznej w 104 proc., wyrobów walcowanych w 104 proc.

Przemysł materiałów budowlanych wykonal plan produkcji cementu portlandzkiego w 106 proc., wapna palonego w 105 proc., natomiast plan produkcji cegły został wykonany w 86 proc. Jednakże mimo niewykonania planu, produkcja cegły była wyższa o 50 proc., niż w okresie styczeń — kwiecień ub. r. Produkcja wapna palonego była wyższa o 20 proc., niż w okresie styczeń — kwiecień roku ub., produkcja cementu portlandzkiego o 10 proc. Plan produkcji ciałek wykonano w 111 proc., co oznacza wzrost w stosunku do analogicznego okresu 1949 r. o 75 proc.

Obok rozwoju produkcji środków wytwórczych, poważnym sukcesem może się poszczycić przemysł produkujący artykuły spożywcze. Przemysł włókienniczy wykonal plan za okres styczeń — kwiecień w zakresie tkanin bawełnianych w 103 proc., wełnianych w 107 proc., i jedwabnych w 105 proc. Plan produkcji obuwia został przekroczony o 7 proc. Plan produkcji papieru wykonano w 105 proc., my

Wskutek rozwoju sieci handlu uspołecznionego polepszyła się też, w pewnym, acz niedostatecznym stopniu obsługa konsumentów. Tym niemniej zagadnienie dalszego rozwoju handlu uspołecznionego i usprawnienia obrotu towarowego jest nadal jednym z centralnych zagadnień naszej gospodarki. Spekulanci nie poddali

(Dalszy ciąg na str. 4-tej)

Zadania Partii w walce o nowe kadry na tle sytuacji ogólnej

Referat przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta na IV Plenarnym Posiedzeniu Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej wygłoszony w dniu 8 maja 1950 roku (Część pierwsza)

(Dalszy ciąg ze str. 3-ciej)
zawodnictwa pracy, stworzyły podstawę dla śmielszego planowania gospodarki narodowej i do założenia większego tempa rozwoju, niż to przewidywały wytyczne, uchwalone na Kongresie Zjednoczeniowym.

W związku z tym projekt Planu 6-letniego podlega obecnie przepracowaniu i zostanie przedstawiony na Plenum Komitetu Centralnego w niedługim czasie.

Rewizja projektu 6-letniego Planu idzie w kierunku stworzenia szerszej podstawy surowcowej w kraju dla rozwoju przemysłu. W porównaniu z poprzednim projektem nastąpi: wydanie zwiększenia kopalnictwa rudy żelaznej tak, aby wzrost wydobycia rudy nie tylko nadążył za wzrostem produkcji surowców i stali, ale nawet wyprzedził ten wzrost, zwiększając udział rudy krajowej w zaopatrzeniu przemysłu hutniczego, — lepsze wykorzystanie istniejących zasobów metali kolorowych, a przede wszystkim stworzenie krajowej bazy miedzi, — rozszerzenie wierceń poszukiwawczych i eksploatacyjnych w obrębie znanych złóż ropy naftowej, — pełniejsze wykorzystanie nowo odkrytych źródeł gazu ziemnego, — zwiększenie zaopatrzenia przemysłu włókienniczego w surowce pochodzenia krajowego przez silniejszą rozbudowę krajowej bazy włókien sztucznych, — zwiększenie uprawy roślin włókienniczych i silniejszą wzrost pogłowia owiec, — wzrost produkcji krajowych roślin oleistych.

W wyniku przepracowania Planu

Szybko ujawniać i paraliżować działalność wroga klasowego

Na tle przedstawionej w ogólnych zarysach sytuacji międzynarodowej, która kształtuje się niekorzystnie dla obozu imperialistycznego oraz w miarę postępujących u nas sukcesów gospodarczych, w miarę wypierania i rugowania elementów kapitalistycznych zaszczepiają się walka klasowa przybiera różną formę i przejawia się w różnych dziedzinach.

Naszym zadaniem jest SZYBKO UJAWNIĆ NOWE OSRODKI I FORMY WALKI WROGA KLASOWEGO, często zamaskowane i perfidne, PARALIZOWAĆ JE Z CAŁĄ STANOWCZOŚCIĄ, zmieniając kiedy trzeba z właściwą elastycznością formy naszej nieustannej ofensywy, wykorzystywać każdą szczytną, rozszepcać siły przeciwnika, neutralizować poszczególne grupy i umacniać z każdym dniem rosnącą PRZEWAŻE SIĘ SOCJALIZMU I POKOJU, „KLASA REWOLUCYJNA — JAK UCZYŁ LENIN — DLA URZECZYWIŚNIENIA SWEGO ZADANIA POWINNA UMIEĆ POSŁUGIWAC SIĘ WSZYSTKIMI, BEZ NAJMNIEJSZEGO WYJĄTKU FORMAMI CZY DZIAŁALNOŚCI SPOŁECZNEJ”.

Co jest szczególnie charakterystyczne dla niedobitków reakcyjno-faszystowskich w kraju i na emigracji?

PO PIERWSZE, wewnętrzne rozbieżności i upadek, rozprężenie polityczne i moralne wreszelenich klik i kłówek.

PO WTRÓTE, coraz bardziej czynne licytowanie się w sprzedaży swych usług wywiadom imperialistycznym — amerykańskiemu, angielskiemu, francuskiemu. Zzerani nienawistą do Polski Ludowej ban kruci polityczni wyzywiają się już wszelkich skrupułów w stosunku do kraju. Nawet swary między klikami odzwierciedlają nie tyle jakiegoś różnice merytoryczne, ile walkę o dostęp do szpiegowskiego złobu. Dotyczy to zarówno andersów i zarembołów, jak mikołajczyków i bieleckich, którzy z niekierownym wyrachowaniem żerować chcą na najniższych instynktach, na ciemności i niepozyczalności, na krwi i na awanturactwie.

Nie dziwnego, że gnijące bagienko reakcyjno-faszystowskie przez sztalca się w żerowisko szpiegów i dywersantów, wykonujących ponad to najbrudniejszą robotę, dla radio wych fabryk kłamstw, finansowanych przez amerykańskich, czy angielskich, frankistówskich czy niemieckich, watykańskich podżegaczy wojennych.

Czuwać nad realizacją porozumienia

W planach sztabu zbrodniczej akcji antyludowej i antypolskiej leżało więc wzięcie również kleru do tej działalności. Dali się wziąć na tę grę niektórzy najbardziej reakcyjni przedstawiciele kleru, wyrażając nie mało szk. i. Wytrwałe i konsekwentne postępowanie rządu oraz lojalna postawa większości duchow-

zostaną postawione większe zadania w zakresie stworzenia bazy produkcyjnej maszyn i urządzeń inwestycyjnych, w zakresie przemysłu motoryzacyjnego i okrętowego, w zakresie produkcji maszyn rolniczych i nawozów sztucznych, w zakresie rozwoju drobnego przemysłu.

W wyniku dotychczasowych doświadczeń rozwoju ruchu współzawodnictwa pracy zwiększone zostaną planowe zadania w zakresie wydajności pracy, co ułatwi wykonanie planu zatrudnienia i przyczyni się do poprawy warunków mieszkaniowych i zaopatrzenia pracujących. Zostaną powiększone i bliżej sprecyzowane zadania w zakresie przygotowania kadr kwalifikowanych dla gospodarki narodowej. Skontrolowane zostaną dodatkowo przewidziane nakłady inwestycyjne z punktu widzenia koncentracji nakładów na najważniejszych obiektach, zbadania ekonomicznej efektywności inwestycji, skrócenia okresu budowy i zastosowania oszczędności. Wzrost masy towarowej artykułów konsumpcyjnych oraz usług materialnych i niematerialnych zostanie ściślej przystosowany do przewidzianego wzrostu zatrudnienia i płac.

Uwzględniając doświadczenie, Plan przewidywać będzie coraz silniejszy rozwój stosunków gospodarczych z ZSRR i krajami demokracji ludowej. Doświadczenie wykazuje, że możemy się rozwijać i rozwijamy się istotnie szybciej, niżśmy to sami przewidywali. Doświadczenie nie to winno być w pełni uwzględnione przez ostateczny projekt Planu Sześciolatniego.

Zatrudnienie w przemyśle podległym ministerstwu przemysłowemu wyniosło w IV kwartale 1949 roku 1.600.180 wobec 1.288.978 w IV kwartale 1948 r., co stanowi przyrost o 17,1 proc.

Liczba kobiet zatrudnionych w tych przemyślach wzrosła w tym okresie z 346.920 na 413.640, czyli o 19,2 proc.

Nawiasem zaznaczyć należy, że wzrost zatrudnienia kobiet w niektórych przemyślach, jak np. w metalowym, elektrotechnicznym i chemicznym jest zbyt powolny i nie nadąża za ogólnym tempem wzrostu zatrudnienia.

Ogólna liczba pracowników najem.

Wzrasta stopa życiowa — rosną nakłady książek i pism

W wyniku dalszego wzrostu zatrudnienia, fundusz płac i płac realnych mamy bezsporne fakty przesunięcia spożywcza w kierunku artykułów wysoko-kwartalowych. Mamy niewątpliwą wzrost spożywcza mięsa i tłuszczu wieprzowego, wzrost spożywcza mleka, jaj, cukru i innych artykułów. Spożycie cukru np. wzrosło na głowę ludności z 11,8 kg. w 1938 r. na 19,3 kg w r. 1949.

Oto wymowne niezwykle cyfry: na 1000 ludności przypadają:

zgonów	14,1	w latach 1936—38	11,5	w roku 1949
przyrost naturalny	11,2		17,3	

Na Ziemiach Odzyskanych przyrost naturalny wyniósł 24,6 na 1000 ludności.

Na 10 tys. ludności umierało (dane z 6 miast):

	w latach 1936—38	w r. 1948
a) na gruźlicę płuc	16,0	11,0
b) samobójstw	3,3	1,3

Nigdy Polska nie miała tak małej liczby zgonów i tak wysokiej liczby małżeństw, a od pół wieku tak duży przyrost naturalny, jak w ostatnich 2-3 latach.

Równoległe ze wzrostem stopy życiowej dzięki zdobyciu władzy przez masę pracującą wymaga się aktywności robotników i chłopów w zakresie zdobywania oświaty i kultury. Świadczą o tym rosnące nakłady książek i gazet, rosnąca liczba widzów teatralnych i kinowych, niebywały wzrost osób zwiędających wystaw-

Postawa klasy robotniczej promieniuje na wszystkich ludzi pracy miast i wsi

Wzmożona aktywność nie zamyka się bynajmniej tylko w obrębie klasy robotniczej. Promieniuje ona przede wszystkim na chłopstwo pracujące, gdzie daje się zauważyć nie tylko ogromny wzrost czytelnictwa gazet i książek, lecz również wzmożona aktywność rolniczo-gospodarcza.

do świadomości milionów wierzących, walka z każdą próbą zwiecznicia lub wypaczenia umowy, z każdą próbą recydywy wojującego i antyludowego klerikalizmu — wymaga wielkiego wysiłku i pracy, wymaga pogłębienia świadomości szerokiej mas.

Aktywność klasy robotniczej źródłem naszych sukcesów

Dzięki czemu odnosimy sukcesy w walce i w pracy?

Dzięki czemu rośnie konsolidacja całego społeczeństwa wszystkich ludzi pracy na gruncie rozbudowy gospodarki i kulturalnej Polski Ludowej i obozu pokoju?

Zawdzięczamy to słusznej linii politycznej naszej Partii, oparciu naszej walki o potężny oboz pokoju i socjalizmu ze Związkiem Radzieckim na czele, rosnącej z dnia na dzień w walce z trudnościami, w walce z wrogiem klasowym, aktywności mas pracujących, naszej bohaterkiej klasy robotniczej, naszej Partii.

Nie ma odcinka, nie ma dziedzin w naszym życiu, gdzie by się nie przejawiała wciąż rosnąca aktywność mas pracujących.

Ważną przesłanką tej aktywności jest wzrost klasy robotniczej, wzrost zatrudnienia w socjalistycznym przemyśle i w socjalistycznym sektorze rolnictwa. Podstawowym wyrazem jej jest wzrost wydajności pracy, wzrost produkcji, wzrost sił wytwórczych.

Chciałbym się krótko zatrzymać nad zagadnieniem wzrostu zatrudnienia, wzrostu klasy robotniczej.

Ogromne możliwości zawarta są w RUCHU RACJONALIZATORSKIM, który rozwija się u nas burzliwie i za służbę na najbardziej troskliwą opiekę. Wystarczy zaznaczyć, że w porównaniu z rokiem 1948 ilość zgłoszonych przez robotników wniosków racjonalizacji i usprawnień — zasięgu ministerstwa przemysłowego wzrosła sześciokrotnie, mianowicie z 2.229 do 13.641. Przeszło połowę wniosków uznano za cenne i dzięki nim uzyskano oszczędności szacowane na około 7 m. miliardów zł.

Wzrost aktywności, mas robotniczych i pracowniczych idzie w parze z PODNOSZENIEM OGÓLNEGO POZIOMU ŻYCIA, warunków materialnych i potrzeb kulturalnych, lecz przede wszystkim jest uwarunkowany wzrostem świadomości politycznej.

Wzrasta stopa życiowa — rosną nakłady książek i pism

Nie bez znaczenia jest — w skali całego kraju, szczególnie dzięki Ziemiom Odzyskanym — POPEAWA WARIANTÓW SANITARNYCH, MIEJSKANOwych i OPIEKI NAD ZDROWIEM.

MAMY DUŻE OSIĄGNIĘCIA W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHOROBY ZAKAZNYCH. ZMNIĘJSZYŁA SIĘ ŚMIERTELNOŚĆ WZRASTA PRZY ROST NATURALNY.

Wzrost aktywności, mas robotniczych i pracowniczych idzie w parze z PODNOSZENIEM OGÓLNEGO POZIOMU ŻYCIA, warunków materialnych i potrzeb kulturalnych, lecz przede wszystkim jest uwarunkowany wzrostem świadomości politycznej.

Wzrasta stopa życiowa — rosną nakłady książek i pism

Nie bez znaczenia jest — w skali całego kraju, szczególnie dzięki Ziemiom Odzyskanym — POPEAWA WARIANTÓW SANITARNYCH, MIEJSKANOwych i OPIEKI NAD ZDROWIEM.

MAMY DUŻE OSIĄGNIĘCIA W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHOROBY ZAKAZNYCH. ZMNIĘJSZYŁA SIĘ ŚMIERTELNOŚĆ WZRASTA PRZY ROST NATURALNY.

Postawa klasy robotniczej promieniuje na wszystkich ludzi pracy miast i wsi

Wzmożona aktywność nie zamyka się bynajmniej tylko w obrębie klasy robotniczej. Promieniuje ona przede wszystkim na chłopstwo pracujące, gdzie daje się zauważyć nie tylko ogromny wzrost czytelnictwa gazet i książek, lecz również wzmożona aktywność rolniczo-gospodarcza.

Bedziemy skrupulatnie wykonywać zawartą umowę, ale nie pozwolimy, aby wbrew niej stosowane były stare reakcyjne machinacje polityczne. Im lepiej zmobilizujemy szeroką opinię publiczną, tym lepsze osiągniemy wyniki.

Aktywność klasy robotniczej źródłem naszych sukcesów

Dzięki czemu odnosimy sukcesy w walce i w pracy?

Dzięki czemu rośnie konsolidacja całego społeczeństwa wszystkich ludzi pracy na gruncie rozbudowy gospodarki i kulturalnej Polski Ludowej i obozu pokoju?

Zawdzięczamy to słusznej linii politycznej naszej Partii, oparciu naszej walki o potężny oboz pokoju i socjalizmu ze Związkiem Radzieckim na czele, rosnącej z dnia na dzień w walce z trudnościami, w walce z wrogiem klasowym, aktywności mas pracujących, naszej bohaterkiej klasy robotniczej, naszej Partii.

Nie ma odcinka, nie ma dziedzin w naszym życiu, gdzie by się nie przejawiała wciąż rosnąca aktywność mas pracujących.

Ważną przesłanką tej aktywności jest wzrost klasy robotniczej, wzrost zatrudnienia w socjalistycznym przemyśle i w socjalistycznym sektorze rolnictwa. Podstawowym wyrazem jej jest wzrost wydajności pracy, wzrost produkcji, wzrost sił wytwórczych.

Chciałbym się krótko zatrzymać nad zagadnieniem wzrostu zatrudnienia, wzrostu klasy robotniczej.

Ogromne możliwości zawarta są w RUCHU RACJONALIZATORSKIM, który rozwija się u nas burzliwie i za służbę na najbardziej troskliwą opiekę. Wystarczy zaznaczyć, że w porównaniu z rokiem 1948 ilość zgłoszonych przez robotników wniosków racjonalizacji i usprawnień — zasięgu ministerstwa przemysłowego wzrosła sześciokrotnie, mianowicie z 2.229 do 13.641. Przeszło połowę wniosków uznano za cenne i dzięki nim uzyskano oszczędności szacowane na około 7 m. miliardów zł.

Wzrost aktywności, mas robotniczych i pracowniczych idzie w parze z PODNOSZENIEM OGÓLNEGO POZIOMU ŻYCIA, warunków materialnych i potrzeb kulturalnych, lecz przede wszystkim jest uwarunkowany wzrostem świadomości politycznej.

Wzrasta stopa życiowa — rosną nakłady książek i pism

Nie bez znaczenia jest — w skali całego kraju, szczególnie dzięki Ziemiom Odzyskanym — POPEAWA WARIANTÓW SANITARNYCH, MIEJSKANOwych i OPIEKI NAD ZDROWIEM.

MAMY DUŻE OSIĄGNIĘCIA W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHOROBY ZAKAZNYCH. ZMNIĘJSZYŁA SIĘ ŚMIERTELNOŚĆ WZRASTA PRZY ROST NATURALNY.

Oto wymowne niezwykle cyfry: na 1000 ludności przypadają:

zgonów	14,1	w latach 1936—38	11,5	w roku 1949
przyrost naturalny	11,2		17,3	

Na Ziemiach Odzyskanych przyrost naturalny wyniósł 24,6 na 1000 ludności.

Na 10 tys. ludności umierało (dane z 6 miast):

	w latach 1936—38	w r. 1948
a) na gruźlicę płuc	16,0	11,0
b) samobójstw	3,3	1,3

Nigdy Polska nie miała tak małej liczby zgonów i tak wysokiej liczby małżeństw, a od pół wieku tak duży przyrost naturalny, jak w ostatnich 2-3 latach.

Równoległe ze wzrostem stopy życiowej dzięki zdobyciu władzy przez masę pracującą wymaga się aktywności robotników i chłopów w zakresie zdobywania oświaty i kultury. Świadczą o tym rosnące nakłady książek i gazet, rosnąca liczba widzów teatralnych i kinowych, niebywały wzrost osób zwiędających wystaw-

Postawa klasy robotniczej promieniuje na wszystkich ludzi pracy miast i wsi

Wzmożona aktywność nie zamyka się bynajmniej tylko w obrębie klasy robotniczej. Promieniuje ona przede wszystkim na chłopstwo pracujące, gdzie daje się zauważyć nie tylko ogromny wzrost czytelnictwa gazet i książek, lecz również wzmożona aktywność rolniczo-gospodarcza.

dyń wiejskich około 400 tys., co stanowi 29 proc. ogółu członków.

Liczba członków ZMP w okresie tych samych 3-ech miesięcy powiększyła się o 100 tysięcy, dochodząc do 1125 tysięcy (bez wojska i ZAMP).

Ogromny wzrost aktywności mas pracujących jak w zwierciadle znalazł odbicie w pochodach 1-Majowych, we wzroście ich liczebności, w bijącej z szeregów demonstrantów 1-Majowych bojowości.

Ustawa o Radach Narodowych umacnia władzę ludową

Zadaniem Partii i Państwa jest po-
głębienie tego historycznego procesu przeobrażenia, który zapoczątkowało 5 lat temu zdobycie przez masę pracującą władzy ludowej. W tym kierunku winno rozwijać się nasze ustawaodawstwo państwowe i nasz wysiłek, zmieniający warunki życia społecznego w taki sposób, aby wzmożono na aktywność mas pracujących znajdowała najpełniejsze ujście i nowe bedące dalszego rozwoju. Taki cel postawiła przed sobą nowa i doniosła reforma, której wyrazem jest uchwalona przez Sejm USTAWA O TEREŃNOLNEJ WŁADZY PAŃSTWOWEJ. ORGANAMI TYMI STANĄ SIĘ NASZE RADY NARODOWE.

Na czym polega istotny cel i sens reformy?

1. W silniejszym POWIĄZANIU ORGANÓW WŁADZY PAŃSTWOWEJ z masami ludowymi, z ich potrzebami, ich interesami oraz ich wolą, wyrażaną w bezpośrednim, praktycznym obieganiu między organami terenowymi państwa i ludem pracującym.

2. NA WZMOCNIENIU władzy państwowej przez jej niedzielnienie i lepszą koordynację przez jeszcze silniejsze wciągnięcie milionów mas pracujących do udziału w rządzeniu Państwem.

3. NA USPRAWNIENIU działania całego mechanizmu władzy państwowej przez usunięcie starego i sztywnego podziału funkcji na usta wodawcze i wykonawcze, państwowe i samorządowe, centralistyczne i lokalne.

4. NA ułatwieniu walki z biurokracją urzędniczymi wypaczeniami aparatu urzędniczego przez szerszą i bliższą kontrolę aparatu państwowego ze strony mas i ich przedstawicieli w radach narodowych.

5. NA większym jeszcze rozwinięciu inicjatyw twórczej i aktywności mas ludowych w kierunku budownictwa nowego ustroju społecznego, w kierunku szybszego jeszcze pomnażania sił, dobrobytu i kultury narodu.

Oto pięć najbardziej podstawowych założeń, które stanowią istotny cel i sens reformy.

W jaki konkretnie sposób nowa reforma administracji państwowej może i powinna zabezpieczyć osiągnięcie wymienionych zamierzeń?

1. Ścisłe i bliższe powiązanie organów władzy państwowej z ludem pracującym zabezpiecza zasada przekazywania terenowym radom narodowym i ich przydziałom wszystkich funkcji wykonawczych zarówno w zakresie decyzji władz centralnych: a więc Sejm, Rady Państwa i Rządu jak i w zakresie decyzji pobieranych przez same rady terenowe w ramach ich uprawnień. Zamiast wielu organów wykonawczych władzy centralnej, działającej przez różnorodne urzędy poszczególnych ministerstw — występować będzie od góry na najniższym szczeblu w terenie jeden tylko organ władzy — Prezydium Rady Narodowej. Ten jeden organ władzy jest równocześnie organem miejscowej Rady, która będzie wkrótce wybierana przez miejscową ludność, a więc będzie przedstawicielstwem, powołanym z woli tej ludności, powołanym z nią bez pośrednio i jak najściślej. Jeżeli we dług obecną ludność, która dokonała wyboru, członek Rady nie spełnia na leżycie swych funkcji, może on być odwołany ze swego stanowiska. Tego rodzaju system powoływania i odwoływania z woli ludności terenowych organów władzy, które stają się równocześnie jedynymi organami ogólnopństwowej władzy wykonawczej danego terenu — jest najdemokratyczniejszą formą władzy, jaką zna dotychczasowa historia rozwoju stosunków społecznych, formą sprawdzoną i wypróbowaną 30-letnim z górą doświadczeniem Związku Socjalistycznej Republik Radzieckich. Jest jasne, że łączność w ten sposób powołanych organów władzy państwowej z najszerszą masami pracującymi, z całą ludnością miejscową — jest nie tylko najściślej ale i najbardziej odpowiedzialną potrzebom, interesom i woli tej ludności. Zadaniem podstawowym i najważniejszym

Demonstracje 1-Majowe, które by-
ły niejako podsumowaniem naszego dorobku za ubiegły rok, potwierdziły, jak bardzo wyrosły nasze rezerwy, jak szybko posunął się naprzód rozwój aktywności robotniczej, niewyczerpanego źródła nowych kadr.

Opanowanie umiejętności kierowania rozwojem tych rezerw najbardziej trafnego wyłuskiwania nowej kadry, jest dla nas wczelwym zadaniem.

Ustawa o Radach Narodowych umacnia władzę ludową

Zadaniem Partii i Państwa jest po-
głębienie tego historycznego procesu przeobrażenia, który zapoczątkowało 5 lat temu zdobycie przez masę pracującą władzy ludowej. W tym kierunku winno rozwijać się nasze ustawaodawstwo państwowe i nasz wysiłek, zmieniający warunki życia społecznego w taki sposób, aby wzmożono na aktywność mas pracujących znajdowała najpełniejsze ujście i nowe bedące dalszego rozwoju. Taki cel postawiła przed sobą nowa i doniosła reforma, której wyrazem jest uchwalona przez Sejm USTAWA O TEREŃNOLNEJ WŁADZY PAŃSTWOWEJ. ORGANAMI TYMI STANĄ SIĘ NASZE RADY NARODOWE.

Na czym polega istotny cel i sens reformy?

1. W silniejszym POWIĄZANIU ORGANÓW WŁADZY PAŃSTWOWEJ z masami ludowymi, z ich potrzebami, ich interesami oraz ich wolą, wyrażaną w bezpośrednim, praktycznym obieganiu między organami terenowymi państwa i ludem pracującym.

2. NA WZMOCNIENIU władzy państwowej przez jej niedzielnienie i lepszą koordynację przez jeszcze silniejsze wciągnięcie milionów mas pracujących do udziału w rządzeniu Państwem.

3. NA USPRAWNIENIU działania całego mechanizmu władzy państwowej przez usunięcie starego i sztywnego podziału funkcji na usta wodawcze i wykonawcze, państwowe i samorządowe, centralistyczne i lokalne.

4. NA ułatwieniu walki z biurokracją urzędniczymi wypaczeniami aparatu urzędniczego przez szerszą i bliższą kontrolę aparatu państwowego ze strony mas i ich przedstawicieli w radach narodowych.

5. NA większym jeszcze rozwinięciu inicjatyw twórczej i aktywności mas ludowych w kierunku budownictwa nowego ustroju społecznego, w kierunku szybszego jeszcze pomnażania sił, dobrobytu i kultury narodu.

Oto pięć najbardziej podstawowych założeń, które stanowią istotny cel i sens reformy.

W jaki konkretnie sposób nowa reforma administracji państwowej może i powinna zabezpieczyć osiągnięcie wymienionych zamierzeń?

1. Ścisłe i bliższe powiązanie organów władzy państwowej z ludem pracującym zabezpiecza zasada przekazywania terenowym radom narodowym i ich przydziałom wszystkich funkcji wykonawczych zarówno w zakresie decyzji władz centralnych: a więc Sejm, Rady Państwa i Rządu jak i w zakresie decyzji pobieranych przez same rady terenowe w ramach ich uprawnień. Zamiast wielu organów wykonawczych władzy centralnej, działającej przez różnorodne urzędy poszczególnych ministerstw — występować będzie od góry na najniższym szczeblu w terenie jeden tylko organ władzy — Prezydium Rady Narodowej. Ten jeden organ władzy jest równocześnie organem miejscowej Rady, która będzie wkrótce wybierana przez miejscową ludność, a więc będzie przedstawicielstwem, powołanym z woli tej ludności, powołanym z nią bez pośrednio i jak najściślej. Jeżeli we dług obecną ludność, która dokonała wyboru, członek Rady nie spełnia na leżycie swych funkcji, może on być odwołany ze swego stanowiska. Tego rodzaju system powoływania i odwoływania z woli ludności terenowych organów władzy, które stają się równocześnie jedynymi organami ogólnopństwowej władzy wykonawczej danego terenu — jest najdemokratyczniejszą formą władzy, jaką zna dotychczasowa historia rozwoju stosunków społecznych, formą sprawdzoną i wypróbowaną 30-letnim z górą doświadczeniem Związku Socjalistycznej Republik Radzieckich. Jest jasne, że łączność w ten sposób powołanych organów władzy państwowej z najszerszą masami pracującymi, z całą ludnością miejscową — jest nie tylko najściślej ale i najbardziej odpowiedzialną potrzebom, interesom i woli tej ludności. Zadaniem podstawowym i najważniejszym

Demonstracje 1-Majowe, które by-
ły niejako podsumowaniem naszego dorobku za ubiegły rok, potwierdziły, jak bardzo wyrosły nasze rezerwy, jak szybko posunął się naprzód rozwój aktywności robotniczej, niewyczerpanego źródła nowych kadr.

Opanowanie umiejętności kierowania rozwojem tych rezerw najbardziej trafnego wyłuskiwania nowej kadry, jest dla nas wczelwym zadaniem.

Ustawa o Radach Narodowych umacnia władzę ludową

Zadaniem Partii i Państwa jest po-
głębienie tego historycznego procesu przeobrażenia, który zapoczątkowało 5 lat temu zdobycie przez masę pracującą władzy ludowej. W tym kierunku winno rozwijać się nasze ustawaodawstwo państwowe i nasz wysiłek, zmieniający warunki życia społecznego w taki sposób, aby wzmożono na aktywność mas pracujących znajdowała najpełniejsze ujście i nowe bedące dalszego rozwoju. Taki cel postawiła przed sobą nowa i doniosła reforma, której wyrazem jest uchwalona przez Sejm USTAWA O TEREŃNOLNEJ WŁADZY PAŃSTWOWEJ. ORGANAMI TYMI STANĄ SIĘ NASZE RADY NARODOWE.

Na czym polega istotny cel i sens reformy?

1. W silniejszym POWIĄZANIU ORGANÓW WŁADZY PAŃSTWOWEJ z masami ludowymi, z ich potrzebami, ich interesami oraz ich wolą, wyrażaną w bezpośrednim, praktycznym obieganiu między organami terenowymi państwa i ludem pracującym.

2. NA WZMOCNIENIU władzy państwowej przez jej niedzielnienie i lepszą koordynację przez jeszcze silniejsze wciągnięcie milionów mas pracujących do udziału w rządzeniu Państwem.

3. NA USPRAWNIENIU działania całego mechanizmu władzy państwowej przez usunięcie starego i sztywnego podziału funkcji na usta wodawcze i wykonawcze, państwowe i samorządowe, centralistyczne i lokalne.

4. NA ułatwieniu walki z biurokracją urzędniczymi wypaczeniami aparatu urzędniczego przez szerszą i bliższą kontrolę aparatu państwowego ze strony mas i ich przedstawicieli w radach narodowych.

5. NA większym jeszcze rozwinięciu inicjatyw twórczej i aktywności mas ludowych w kierunku budownictwa nowego ustroju społecznego, w kierunku szybszego jeszcze pomnażania sił, dobrobytu i kultury narodu.

Oto pięć najbardziej podstawowych założeń, które stanowią istotny cel i sens reformy.

W jaki konkretnie sposób nowa reforma administracji państwowej może i powinna zabezpieczyć osiągnięcie wymienionych zamierzeń?

Zadania Partii w walce o nowe kadry na tle sytuacji ogólnej

Referat przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta na IV Plenarnym Posiedzeniu Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej wygłoszony w dniu 8 maja 1950 roku (Część pierwsza)

(Dokończenie ze str. 4-ej)
ZE SOBĄ OGNIWA JEDNOLITEJ WŁADZY NA WSZYSTKICH JEJ SZCZEBŁACH OD GÓRY DO DÓŁ.

W Polsce Odrodzonej rady na rodowe mają już za sobą 5-letnie doświadczenie pracy, której głównym zadaniem była kontrola działalności młodego aparatu naszego Państwa Ludowego. Ale w dotychczasowej strukturze podziału władzy i funkcji zadania te były trudne i nie zawsze rady narodowe umiały im sprostać, tym bardziej, że — zwłaszcza na niższych ogniwach — same rady narodowe kształtowały się w sposób często przypadkowy, a w ich składzie przeważały i w większości przypadków przeważają dotychczas urzędnicy aparatu państwowego i samorządowego.

Nowa struktura jednolitych organów państwowych już sama przez się ułatwia radom narodowym kontrolę aparatu władzy wykonawczych działających w terenie, które stają się oddat aparatem bezpośrednio podległym samemu radom narodowym. Ale palącym zadaniem politycznym nowych przewodów rad narodowych powinno być wykorzystanie okresu, dzielącego nas od kampanii wyborów do rad narodowych, na wzmocnienie łączności rad narodowych właśnie z robotnikami, chłopami, z masami pracującymi, z kobietami i młodzieżą, która to łączność rady na

rodowe w wielu wypadkach utraciły. In. wskutek wadliwej struktury organów władzy ludowej.

Z tego co powiedziałem, wynika jasno, że reforma struktury organów władzy państwowej ma nie tylko doniosłe znaczenie polityczne i społeczne. Oznacza ona przejście do wyższego etapu organizacji państwowej i społecznej, której celem głównym i zasadniczym w nowym ustroju ludowym musi być nie rozzerwalny związek z ludem pracującym, jak najbardziej sprawny i odpowiadający interesom mas ludowych obsługiwaniu i zaspokajaniu ich potrzeb życiowych: gospodarczych, kulturalnych, zdrowotnych, umysłowych itp.

Pogłębienie codziennego, praktycznego powiązania organów aparatu Państwa z masami pracującymi miast i wsi przyczyni się niewątpliwie do wzmocnienia aktywności najszerszych mas ludowych, do włączenia nowych setek tysięcy robotników i chłopów do coraz czynniejszego współdziałania w wielkiej, tworzącej, przeobrażającej całe nasze życie pracy politycznej, społecznej, oświatowej, kulturalnej, pracy, którą tętni dziś fabryki i pola, warsztaty i uczelnie, która tworzy nowe talenty, nowe sily, nowe zdobycze, która krzepi i wlewa w serca radość, zapal i wiarę w sprawiedliwą, światłą i szczęśliwą przyszłość.

ministra państwowej, mającej na celu przybliżenie siedziby władz terenowych do potrzeb ludności, zwłaszcza na wsi, ułatwienie praktycznego kontaktu organów państwowych z masami pracującymi.

7 pogłębienie nieustannie czujności organów państwowych w stosunku do wrogiej dywersji i skrytych działań wroga klasowego i budzić w masach poczucie więzi międzynarodowej z walką światowego obozu pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele, przeciwko knowaniom podżegaczy wojennych przeciwko zarzucanej przez nich skrycie i uprzeżywie w krajach demokracji ludowej, sieci agencji dywersyjnych i szpiegowskich.

8 krzewić wśród mas pracujących świadomość wielkich przeobrażeń politycznych i społecznych, budzić wśród nich poczucie nowego stosunku do Państwa, do własności społecznej, do nowych form więzi społecznej, jednoczącej cały polski lud pracujący w walce przy budowie nowego, sprawiedliwego i szczęśliwszego ustroju społecznego, budowie socjalizmu.

Dalszy ciąg referatu Przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta zamieścimy w numerze jutrzejszym

Naród polski podpisuje Apel Pokoju

PREZYDENT BIERUT, pierwszy obywatel, kładąc swój podpis pod Apellem Sztokholmskim zapoczątkował wielką akcję, która objęła już cały kraj.

W Warszawie zbieranie podpisów upływa w uroczystym i podniosłym pełnym powagi nastroju. Na Mariensztacie, Woli, Grochowie, Żoliborzu, Pradze, Mokotowie po wiecach, na których zgromadzili się mieszkańcy tych rejonów, ruszyli do pracy trójki wystaników blokowych Komitetów Obronców Pokoju. Szybko zapelniają się podpisanymi arkuszami, podpisują całe rodziny, starzy i młodzi, kobiety i mężczyźni.

Wysłannicy pokoju idą z piętra na piętro, od drzwi do drzwi, wszędzie serdecznie witani i zapraszani gorąco.

Podpisują Apel Pokoju naukowcy, inżynierowie i lekarze, artyści, nauczyciele i urzędnicy, murarze, tramwajarze, kupcy, uczniowie. Z młodzieżą jest wiele kłopotu, aby podpisać Apel trzeba mieć skończonych 16 lat, jakże chętnie dodano by sobie kilka brakujących miesięcy, aby tylko móc ująć pióro i podpisać się obok matki i ojca, starszego rodzeństwa.

W pierwszym dniu składania podpisów ze wzruszeniem pod nazwiskiem Prezydenta Bieruta podpisywała się kobieta - murarz Skowron

ska, murarz Czajka, wybitny architekt prof. Gutt Romuald... Pod listem, na których pierwszy złożył swe podpisy premier Cyrankiewicz i Marszałek Rokossowski podpisują się również obok przodowników pracy naukowej, literaci, nauczyciele, młodzi dzieje ZMP-owska. Każdy z nich walczy na swoim odcinku pracy o pokój, każdy z nich jest produkującym budowniczym Polski Ludowej, przy czynia się do jej rozkwitu, do umocnienia jej potencjału gospodarczego i jej obronności.

Pod podpisem Marszałka Rokossowskiego podpisuje się młody kadet. Choć stara się być opanowany i spokojny, widać, że ogarnia go coraz silniejsze wzruszenie. To wielki zaszczyt dla przyszłego oficera Wojska Polskiego podpisać się pod nazwiskiem wielkiego żołnierza i Polaka, znanego na całym świecie pogromcy faszystów.

Kadet Ostapowicz jest sierotą; jego ojciec żołnierz Armii Radzieckiej zginął przy wyzwolaniu ziemi ojczystej, zginął w czasie wielkiej, letniej ofensywy 1944 roku, zginął w walce z faszystami, zginął za sprawę wolności, postępu, pokoju. Tej sprawie służy dziś jego syn, ucząc się pilnie, aby w przyszłości być dobrym żołnierzem Odrodzonego Wojska Polskiego z ludu i dla ludu powstałego, wojska czuwającego na straży naszych granic.

Apel Sztokholmski zmo-bilizował do czynnej walki o pokój cały naród polski. W całym kraju panuje podniosły nastrój. Zbiórka podpisów przebiega wśród wielkiego entuzjazmu — odbywają się wiece i manifestacje, gmachy miast i miasteczek dekorowane są flagami i transparentami. W zakładach pracy, szkołach, i organizacjach społecznych ukazują się gazetki śienne, kawkowide poświęcone walce o pokój, wyrażające znaczenie Apelu Sztokholmskiego.

Każdy dzień, każda godzina i minuta zwiększa ilość podpisów pod Apellem Pokoju. Naród Polski, który takimi ofiarami wywalczył pokój, który buduje nowe życie, milionami podpisów manifestuje wolę obrony pokoju przed zakusami atomowych podżegaczy wojennych, manifestuje ją swą pracą, która stanowi wielki wkład w ogólnoludzkie dzieło, o które walczą dziś narody całego świata, pod przewodnictwem Związku Radzieckiego.

Obrady NKW ZSL

WARSZAWA (PAP). 11 bm. odbyło się plenarne posiedzenie NKW ZSL pod przewodnictwem prezesa Stronnictwa — marszałka Sejmu — Władysława Kowalskiego, z udziałem prezydium Rady Naczelnej z prezesem Józefem Niecko, członkiem Rady Państwa na czele.

W czasie obrad prezes ZSL — Władysław Kowalski wygłosił referat pt. „Aktualne zagadnienia walki klasowej na wsi”.

Następnie referaty wygłosili: prezes Rady Naczelnej — Józef Niecko — „O radach narodowych — jednolitych organach terenowych władzy ludowej” i wiceprezes NKW — Stefan Ignar — „O zadaniach w walce o pokój”.

Nad referatami rozwinęła się ożywiona codzienna dyskusja, w której na pierwszy plan wybiły się zagadnienia walki z elementami kapitalistycznymi na wsi oraz akcja składania podpisów pod Apellem Światowego Kongresu Obronców Pokoju.

Wzrost dochodów i wzrost konsumpcji w ZSRR

W Związku Radzieckim systematycznie wzrastają dochody ludności, zwiększa się konsumpcja, podnosi się stopa życiowa mas pracujących.

W Związku Radzieckim nie do pomysłienia jest polityka „zamrażania” płacy, a tym bardziej polityka obniżania płac. Wprost przeciwnie, socjalistyczna zasada opłaty za pracę w zależności od jej ilości i jakości zapewnia masom pracującym stały i nieprzerwany wzrost dochodów. Im wyższa jest wydajność pracy — tym wyższa jest płaca.

Dochody pieniężne ludności młodszej w przeliczeniu na jednego pracującego już w roku 1949 były o 12 proc. wyższe, niż w roku 1948 i o 24 proc. wyższe, niż w roku 1940. W jeszcze szybszym tempie wzrosły dochody pieniężne chłopów, które w roku 1949 były o 14 proc. wyższe, niż w roku 1948 i o przeszło 30 proc. wyższe, w porównaniu do przedwojennego 1940 r.

Wzrostowi dochodów pieniężnych towarzyszy w ZSRR wzrost wartości realnej zarobków, ponieważ w odróżnieniu od krajów kapitalistycznych, ceny nie tylko nie wzrastają, lecz systematycznie obniżają się; zwiększa się więc siła nabywcza pieniądza, a tym samym zdolność nabywcza ludności. Dzięki trzem kolejnym obniżkom cen na artykuły żywnościowe i towary przemysłowe ludność ZSRR zyskuje ponad 267 miliardów rubli w skali rocznej.

O nieustannym podnoszeniu się stopy życiowej narodu radzieckiego w mowione świadczą stały wzrost konsumpcji. W ciągu 4 lat powojennej pięcioletniej produkcji cukru w ZSRR wzrosła o 4,4 razy, produkcja tłuszczu zwierzęcego — przeszło 2,8-krotnie, masła roślinnego — 2,5-krotnie, ryb — 1,7-krotnie, tkanin bawełnianych — przeszło 2,5-krotnie, obuwia skózanego — 2,6-krotnie itd. Cała ta masa wyprodukowanych towarów nie leżała oczywiście na składzie, lecz wykupywana była przez ludność. Tyłko w ciągu 1949 roku obrót towaro-

wy wzrósł (w cenach porównawczych) o 20 proc. W pierwszym kwartale 1950 roku, w porównaniu z tymże kwartałem 1949 r. obrót towarowy wzrósł o dalsze 25 proc. Szczególnie znaczny wzrost zakupów nastąpił w r. bież. — po obniżce cen, przeprowadzonej z dniem 1 marca. W marcu 1950 r. sprzedawano codziennie o 45 proc. więcej towarów, niż w lutym r.b.

Szczególnym powodzeniem cieszą się wśród ludności towary bardziej wartościowe. Tak np. sprzedaż tłuszczów zwierzęcych wzrosła w marcu, w porównaniu z lutym — o 79 proc., kiełbasy — o 61 proc., mięsa — o 51 proc. Zwiększył się też znacznie popyt na towary przemysłowe. Tak np. w pierwszym kwartale 1950 roku, w porównaniu z tymże kwartałem 1949 roku, sprzedaż artykułów spożywczych w ZSRR wzrosła o 19 proc., a towarów przemysłowych — o 35 proc. W marcu r.b., w porównaniu z lutym, sprzedawano codziennie o 78 proc. więcej tkanin bawełnianych, o 51 proc. więcej tkanin lnianych, 2 razy więcej tkanin wełnianych, przeszło 2 razy więcej obuwia skózanego, wyrobów kontekcyjnych, skarpetek i ponczoch. Równocześnie popyt na aparaty radiowe wzrósł trzykrotnie, na rowery — dziesięćkrotnie, motocykle — siedmiokrotnie, na zegarki klasyczne i ręczne — czterokrotnie.

Wskaznikiem wzrostu założeń do budżetu państwa są również wkłady w kasach oszczędnościowych. Tak np. w okresie od stycznia do marca 1949 roku liczba posiadaczy książeczek oszczędnościowych wzrosła o 37 tys. osób, a globalna suma wkładów — o 93 miliony rubli. W analogicznym okresie 1950 r. liczba posiadaczy książeczek oszczędnościowych w Mo-

skwie wzrosła o 53 tys., suma zaś wkładów — o 181 milionów rubli. Podobne zjawisko obserwujemy w całym kraju radzieckim.

W krajach kapitalistycznych widzimy wręcz odwrotny obraz: sytuacja materialna mas pracujących ulega stalemu pogorszeniu, wzrasta bezrobocie i drożyzna, zwiększa się inflacja.

Tak np. w ciągu dziewięciu miesięcy 1949 r. liczba bezrobotnych w USA podwoiła się — we Francji, Belgii i Niemczech Zachodnich — wzrosła PRZESZŁO 2-KROTNIE. Na początku roku 1950 w krajach kapitalistycznych nastąpił dalszy wzrost bezrobocia.

Jaka jest przyczyna tak wielkich rozbieżności między warunkami życia mas pracujących Związku Radzieckiego, a warunkami mas pracujących krajów kapitalistycznych? Przyczyną są zasadniczo różne systemy społeczne.

Gospodarka kraju socjalizmu oparta jest na społecznej własności środków produkcji i prowadzona jest planowo. Zasadniczym bodźcem do rozwoju gospodarki socjalistycznej jest dążenie do pokrycia stale rosnącego zapotrzebowania ze strony ludności.

W 1949 r. globalna produkcja przemysłowa ZSRR była o 20 proc. większa, niż w r. 1948 i o 41 proc. większa, niż w przedwojennym roku 1940. W pierwszym kwartale 1950 r., w porównaniu z analogicznym kwartałem r. ub., globalna produkcja przemysłowa ZSRR zwiększyła się o dalsze 22 proc.

Osiągane przez przedsiębiorstwa radzieckie zyski przeznaczają się na budowę nowych fabryk i przedsiębiorstw, na rozszerzenie produkcji, na potrzeby kulturalno-oświatowe mieszkańców; zyski te umożliwiają dalszą obniżkę cen, a w konsekwencji przyczyniają się również do stałego wzrostu założeń do budżetu państwa ZSRR.

Odpowiedzialne zadania organów wykonawczych Państwa Ludowego

W pracy tej terenowym kierownikom organów wykonawczych Państwa Ludowego przypada wysoce odpowiedzialne zadania:

1 przyczynić się, aby wielka i doniosła reforma struktury władz państwowych była właściwie zrozumiana i oceniana przez masy pracujące — jako nowy etap walki o podniesienie na wyższy poziom ich życia, i dalszego wzrostu, nowy etap wzmocnienia sił Polski Ludowej.

2 podnosić łączność z masami nowych organów władzy państwowej, wdrażać masy pracujące do współdziałania z tymi organami państwowymi w celu jak najsprawniejszego obsługiwania ich potrzeb życiowych.

3 rozważnie dobierać, szkolić, wychowywać pracowników aparatu państwowego, podnosić ich kwalifikacje zawodowe i poziom ich świadomości politycznej.

4 tępić zdecydowanie wszelkie wynaturzenia biurokratyczne, bezużyteczny formalizm, dyktatorskie narowiny, ślepotę polityczną, wszelkie przejawy niebaldęgo stosunku do potrzeb człowieka pracy — czynić to przede

wszystkim, dając wzór i przykład z własnego postępowania, ucząc, cierpliwie przekonywując, uświadamiając podległych sobie współtowarzyszy pracy, umacniając w nich poczucie socjalistycznego stosunku do obywateli, KTÓRYCH DOBRE SPENIENIE PRZYNOŚI PRACOWNIKOWI CHŁUBĘ I ZASZCZYT, TAK JAK ZASZCZYT I CHŁUBĘ W OCENIE CAŁEJ KLASY PRACUJĄCEJ I CAŁEGO NARODU PRZYNOŚI PRZODOWNIKOM PRACY ICH TWÓRCZY WYSILEK.

5 przygotować działalność rad narodowych i ich prezydiów do następnego, bliższego już i ważnego zadania, którym będą wybory do rad narodowych, przeprowadzone na podstawie nowej demokratycznej ordynacji wyborczej, ustalonej przez naselne władze państwowe i które jeszcze szerzej ułatwią radom narodowym ich łączność z masami pracującymi.

6 przystąpić niezwłocznie do skrupulatnej pracy nad przygotowaniem projektów nowego podziału terenowego władz ad-

Budżet Stanów Zjednoczonych, który jeszcze dwa lata temu wskazywał saldo dodatnie — i to poważne, bo wynoszące około 3 miliardów dolarów — jest od roku deficytowy. Wedle bieżącej oceny, opartej na wynikach 10 miesięcy roku budżetowego 1949-50, (rok budżetowy w USA rozpoczyna się 1 lipca) deficyt za ten rok wyniesie nie mniej, niż 5,2 mld. Za ten olbrzymi deficyt ponosi bezpośrednią odpowiedzialność polityka wysięgu zbrojeń i przygotowań wojennych, prowadzona przez amerykańskie kółka rządzące na polecenie wielkich monopolów i banków.

Deficytowa gospodarka rządu USA przynosi kapitalistom podwójne zyski. Po pierwsze — budżet zbrojeniowy trzyma na nogach cały amerykański ciężki przemysł. Jeden z tygodników amerykańskich „wybijając” niektórym kongresmenom z głowy tendencję oszczędnościową w dziedzinie budżetu pisał: „Gdyby nie zimna wojna, krach powojennej prosperity nastąpiłby już dawno. Rosnące do brzo wierzchołki, czym było by zwycięstwo ich „pokojowej ofensywy” dla gospodarki amerykańskiej”. Wywody te powtórzył korespondent londyńskiej „News Chronicle”. Nic dziwnego, że na liście 17 koncernów USA, które w roku ubiegłym osiągnęły zyski brutto powyżej 1 mld. dolarów, figurują w trzech czwartych przedsiębiorstwa, pracujące na potrzeby wojska.

Po drugie — wielkie banki zgarniają dodatkowe zyski, wykupując rządowe krótkoterminowe (9 mies.) skrypty dłużne, oprocentowane na 3-8 proc., którymi lata się ciągle deficyt budżetowy. Skrypty te są i przedmiotem ożywionej spekulacji bankowej i sprzedawane są zagranicą z olbrzymim zyskiem, wynikającym z czarnorynkowych kursów walutowych.

Jest rzeczą oczywistą, że w warunkach kurczenia się produkcji (w 1949 roku produkcja przemysłowa była w USA o 13 proc. niższa, niż w 1948 roku) i dochodu narodowego, utrzymywanie tak olbrzymiego deficytu budżetowego i to deficytu, wynikającego z pozycji nieproduktywnych — musi doprowadzić do krachu finansowego całego aparatu rządowego i podważenia struktury kredytowej rynku amerykańskiego. Dr. Nourse, były doradca ekonomiczny prezydenta Trumana nazwał jego politykę budżetową „drogą ku przepaści”. Opinie te podziela wielu ekonomistów burżuazyjnych, pod których wpływem szereg kongresmenów coraz głośniejsze opowiadają się przeciw „szaleńcemu wyniszczeniu gospodarki na-

Deficyt budżetu USA

rodowej” (sen. Bridges w debacie budżetowej). Opozycja ta jest wrazem rosnącego nacisku opinii publicznej, mającej dość „zimnej wojny” i związanej z nią brzoźnienia podatkowego. Jak dotąd wszakże — budżet wojskowy USA wychodzi z kon-

gresowych przetargów nietknięty; konkretny zbrojeniowy mają bowiem zbyt wielki wpływ w Kongresie i w rządzie, żeby dopuścić do jakiegokolwiek redukcji pozycji budżetowych przeznaczonych na zbrojenia. Natomiast presja oszczędności

wa odbija się na programie „pomocy dla zagranicy”. Pomimo lamentów administracji kwoty Marshallowskie na rok 1950-51 zostały już definitywnie zredukowane o 250 mil. również w senacie, dotychczas wiernie stojącym u boku rządu, dalsze redukcje są więc już prawdopodobne, jakkolwiek w porównaniu z bieżącym rokiem budżetowym „pomoc dla zagranicy” była już w preliminarzu administracji o 1,5 mld. mniejsza.

Ten kierunek oszczędnościowy świadczy przede wszystkim o nie wierze Kongresu w zapewnienia rządu, iż „sojusznicy” atlantyccy są partnerami, na których można polegać. Taki, czystej próby reakcjonista, jak Taft, który nie ma nic przeciw budżetowi zbrojeniowemu, uznał pomoc dla atlantyckich sojuszników za „wyrzucanie pieniędzy w błoto”. Taft i jego koledzy pamiętają o miliardach dolarów, które rząd amerykański pogrzebał w Chinach.

Jednym z rezultatów trwałego deficytu budżetu USA jest podważenie roli dolara, jako waluty międzynarodowej (nie jest to oczywiście przyczyna jedyna). Wrazem tego jest żądanie przez coraz więcej państw złota, a nie do-

larów w zamian za eksport towarów i usług do USA. W ten sposób rezerwy złota skarbu USA, które do połowy 1949 r. nieprzerwanie rosły już od kilkunastu lat, począwszy od września 1949 r., stale, jakkolwiek wolno, spadają. Spadek ten wyraża się w ciągu 9-miesięcy sumą do pół miliarda dolarów, pomimo jednoczesnego dopływu złota z wielu państw Południowej Ameryki, Europy Zachodniej i strefy szterlinga.

Deficyt budżetowy Stanów Zjednoczonych, będący bezpośrednim rezultatem agresywnej polityki amerykańskiej, unaocznia awanturzystyczny charakter tej polityki. Nawet najsilniejsze państwo kapitalistyczne, jakim są Stany Zjednoczone, nie jest w stanie znieść ciężaru zbrojeń, który jak rak toczy organizm gospodarczy tego kraju i innych krajów paktu atlantyckiego.

Imperialiści budują swe tresyjne plany na kruchym, nietrwałym fundamencie. Potężniejszy z każdym dniem ruch w obronie pokoju na świecie, wyrażający się obecnie w wielkiej akcji zbierania podpisów pod Apellem Sztokholmskim, wzniesie nieprzebytą barierę przeciw podżegaczom wojennym.

Namacalnym zaś rezultatem polityki wysięgu zbrojeń jest pogarszająca się sytuacja ekonomiczna i finansowa świata kapitalistycznego, prowadząca nieuniknienie do kryzysu gospodarczego. Wol.

Wiek ziemi i wiek ludzkości

Obliczenia wieku ziemi — da-
wniej, gdy nie znano metod nau-
kowych, nie sprawiły wiele tru-
dności. Według podań i mitów
od stworzenia świata, dokładnie
od „wyznania pierwszych rodzi-
ców z raju do narodzenia Chry-
stusa upłynęło 4.000 lat”. Aby
więc obliczyć czas od „początku
świata” do chwili obecnej, wy-
starczy do 4.000 lat dodać 1950
i otrzymamy poszukiwaną liczbę
5.950. Prosto i dokładnie — „jak
w aptece”.

Oczywiście, że podobna „meto-
da” obliczania nie ma nic wspólnego
z nauką.

Wiek XIX (a nawet już koniec
XVIII) przynosi nam pierwsze na-
ukowe próby ustalenia zarówno
wieku ziemi, jak i czasu powsta-
nia na niej życia. Stało się to
możliwe dzięki zastąpieniu poglą-
dów o stałości ziemi i istnieją-
cych na niej gatunków biologicz-
nych przez teorie ewolucyjne,
stojące na stanowisku, że świat
i wszystko, co się na nim znajduje,
ulega ciągłym choć powolnym
zmianom (Lamarck, Darwin w
biologii, Lyell w geologii).

2 miliardy „wiosen” liczy ziemia

Metody obliczania wieku ziemi
i poszczególnych formacji geolo-
gicznych są bardzo skomplikowa-
ne. Jedną z nich, tzw. szwedzka,
de Geera, pozwala na dość do-
kładne obliczenia nowszych for-
macji, posiada jednak bardzo wa-
skie możliwości stosowania. Dru-
ga, tzw. fizyczna, opiera się na
badaniu produktów rozpadu pier-
wiastków uranu i toru i dzięki
niej właśnie udało się w przybli-
żeniu obliczyć wiek skorupy ziem-
skiej. Okazało się, że nasza ro-
dzicielka liczy sobie dwa miliard-
y „wiosen”. Okres ten nauka
podzieliła na 5 głównych er:
— erę archaiczną, eozoiczną albo
proterozoiczną, paleozoiczną, me-
zozoiczną i kenozoiczną.

Ery te rozpadają się z kolei na
okresy, a te na epoki.

Początki życia na ziemi

Jeśli chodzi o pojawienie się
życia na ziemi, to nie wiemy do-
kładnie, czy istniało ono w erze
archaicznej. W każdym razie nie
mamy na to dowodów, gdyż w
skałach, pochodzących z tej ery,
nie znajdujemy żadnych śladów
życia. Natomiast w erze eozoicz-
nej życie już istniało z całą pew-
nością i to dość wysoko organi-
zowane: pokłady węgla świadczą
o istnieniu roślin, a ze zwierząt
istnieją tu robaki i ślimaki.

Następna era paleozoiczna roz-
pada się na pięć okresów: kambry,
sylury, dewonu, karbon i perm.

Dinosaury jurajski — Brontosaurus
(obok sylwetka człowieka, dla porów-
nania wielkości).

O florze kambryjskiej mamy
dość skąpe wiadomości, o faunie
wiemy, że składała się ona wyła-
cznie z morskich bezkręgowców:
otwornice, jamochłonów, robaków,
małż, ślimaków ramienionogich
i skorupiaków. Pierwsze ryby po-
jawiają się w okresie następnym
— sylury. Nie są to ryby podob-
ne do naszych, charakterystycz-
ną ich cechą jest opancerzenie
kostne całego przodu ciała.

W sylurze zjawiają się też pier-
wsze stawonogi lądowe, a z ror-
słin — paprotnikowe. Dalszy roz-
wój ryb pancernych następuje w
okresie dewonskim. Tutaj zjawia-
ją się też tzw. ryby dwudyszne,
tj. takie, które mogą pobierać
tlen do oddychania nie tylko z wo-
dy lecz i z powietrza — pecherz-
pławny zaczyna przekształcać
się u nich w płuca.

Okres powstania „kopalni węgla”

Okres karboński, jak sama je-
go nazwa wskazuje, (carbonium
— węgiel), jest okresem, kiedy

z ogromnych puszc paprotniko-
wych tworzyły się najbogatsze
pokłady węgla kamiennego. Pa-
procie i widlaki osiagają w tym
okresie rozmiary olbrzymich
drzew i im to właśnie, a wła-
ściwie ich zwęglonym szcztakom,
zawdzięczamy rozwój przemysłu
w XIX i XX wieku. W karbo-
nie mamy już obok jeźwoców
owady i ptaki, a pod koniec
gady. Ryby pancerne w tym
okresie wymierają.

W okresie następnym — per-
mie — giną drzewiaste paprocie
i widlaki, a na ich miejsce poja-
wiają się nowe, o wiele mniej
okazałe. Węgiel kamienny tworzy
się miejscami w dalszym ciągu.
Z owadów liczne są pluskwiaki
oraz zwierzęta będące formami
przejściowymi pomiędzy ptakami
i ssakami.

Era mezozoiczna jest jakby śred-
niowieczem ziemi i rozpada się
na okres triasowy, jurajski i kre-
dowy.

W triasie spotykamy już rośliny
iglaste, a w kredzie kwiatowe ty-

Gad latający — pterodactylus
(według J. Samsonowicza).

pu podzwrotnikowego, w tym bo-
wiem okresie na całej kuli ziem-
skiej od Grenlandii aż do Antarkty
dy panował klimat gorący. Naj-
częściej występującymi roślinami
są tu: magnolie, eukaliptusy, sek-
woje, topole, z iglastych — sosny.
Ze zwierząt egzystują w dal-

szym ciągu gady ssakokształtne
dinozaury, a ptaki osiagają szczyt
swego rozwoju. Fauna morska
również mnoży się bujnie: poja-
wiają się tu pierwsze ryby ości-
ste i szesioramienne korale, ist-
nieją w dalszym ciągu jeźwoce,
brachłopody, ammonity triasowe
i inne.

Okres jurajski cechuje ogromny
rozwój gadów, które osiagają
ogromne rozmiary (ichtiozaury,
plejzozauiry, dinozaury), obok nich
spotykamy również gady latające
i pierwsze ptaki.

Mamut — elephants primigenius.

Powstają Himalaje i Karpaty

Era kenozoiczna, najmłodsza,
dzieli się na dwa okresy: trzecio-
rzęd i czwartorzęd. W tej erze
powierzchnia kuli ziemskiej zaczy-
na powoli przyspieszać swój roz-
wój do dzisiejszego. Powstają
już współcześnie istniejące naj-
większe łańcuchy górskie kuli
ziemskiej (trzeciorzęd) Himalaje,
Andy, Kordyliery, Alpy, Apeniny,
nasze Karpaty, wyłaniają się no-
we lądy, a stare zapadają się pod
morze.

Na początku trzeciorzędu około
40 proc. gatunków zwierzęcych
stanowiły formy identyczne z

współcześnie istniejącymi, przy
końcu zaś tego okresu 90 proc.
Z drzew pojawia się sosna burszty-
nowa. Do najczęściej występują-
cych zwierząt w tym okresie nale-
żą torbowce (do dziś zachowane
w Australii), owadożerne, gryzo-
nie, kopytne, mastodonty — przed-
kowie dzisiejszego słonia i wresz-
cie przodkowie małp i człowieka,
zwane — „primates”.

Do najczęściej występujących
zwierząt w czwartorzędzie należą
mamut, nosorożec włochaty, tur,
żubr, wół pizmowy i renifer.

Jest-śm bardzo młodzi

Jeśli chodzi o człowieka, to
większość danych wskazuje na to,
że pojawił się on na początku
czwartorzęd w pleistocenie, cho-
ciaż niektórzy przypuszczają, że
mógł on już wykształcić się z
„primates” przy końcu trzeciorzę-
du. W każdym razie wiek całej

Mamut — elephants primigenius.

ludzkości nie przekracza pięciuset
tysięcy lat. Gdybyśmy, dla lepsze-
go przedstawienia sobie, porówna-
li wiek ziemi do doby, to na ist-
nienie ludzkości przypadnie 15
sekund, a na istnienie cywilizacji
zaledwie 1/4 sekundy, czyli —
„jesteśmy bardzo młodzi”.

Na półkach z książkami

Patos pracy socjalistycznej (O książce G. Galina — „W Donbasie”)

Gdy radziecki pisarz oraz dzienni-
karz, Borys Galin, udał się na poszu-
kiwanie dyrektorów zakładów metalur-
gicznych im. Stalina w Donbasie, in-
żyniera Andriejewa, znalazł go na
najbardziej ożywionym, pełnym na-
pięcia „gorącym” posterunku. „Był
to mały, czysty i budowniczy, rzy-
mominający typową ukraińską chat-
kę. Znajdował się on w najbardziej
ożywionym, środkowym punkcie za-
kładów — na skrzyżowaniu torów ko-
lejowych, przez które w dzień i w
nocy przebiegały niezliczone pociągi,
załadowane metalem i żużlem. Gdy
kłęby dymu i pary, otaczające gestą
mgłą „gorący” posterunek” rozcią-
gały się na chwilę, ujrzał Andriejewa.
Stał na złożonych do kupy stalowych
szynach. Ubrany był w białą koszul-
kę, rozpiętą u szyi. Zdziwił mnie
wraz jego twarzą. Jak urzeczony, An-
driejew patrzył wprost przed siebie.
Cóż tam widział szczególnego?”

Ten krótki fragment z utworu Ga-
lina, pt. „W Donbasie”, określa kil-
mat, nastawienie oraz sens wewną-
trzny tej niezmiernie ciekawej i wy-
soce aktualnej książki. Jednocześnie,
wyjaśnia on niejako pozycję, z ko-
rej został napisany cały utwór. Na
„gorącym” posterunku, wśród otu-
czającego go, pulsującego bujnie ży-
cia, znajduje się sam Galin, opowia-
dający o twórczych zjawiskach ra-
dzieckiej rzeczywistości, o ludziach
radzieckich i ich czynach, ciagle po-
suwających życie naprzód ku rado-
ści i szczęśliwej przyszłości.

Książka Galina, odznaczona nagro-
dą stalinowską, jest poświęcona
twórczej odbudowie Donbasu po woj-
nie, jest poświęcona wielkiej walce
o nowe zwycięstwa na froncie pracy.
W niezwykle żywo i ciekawie napi-
sanym utworze autor opowiada o
konkretnych ludziach i faktach, w
pełni ujawniając ich zasadnicze ce-
chy, podkreślając nowy styl pracy,
powstały pod ożywczym wpływem
idei socjalizmu, pod wpływem szere-
gow w swej bohaterskiej prostocie
patosu pieciolatek stalinowskich.
Opowiadając o biografii Andriejewa
od czasu wstąpienia do Związku Do-
nieckiego, kreśląc ich sylwetki, poda-
je w zwięzłej i konkretnej formie
szereg ich codziennych prac —
Galin jednocześnie oddaje w pełni gi-
gantyczny, imponujący obraz odbu-

dowy Donbasu, stanowiącej organ-
iczną częścią olbrzymiego procesu
rozwojowego, gospodarki socjalistycznej
w ZSRR. Wprowadzając liczną
galerię budowniczych Donbasu —
Galin ze szczególną mocą ujawnia
nowe i twórcze, pełne energii i roz-
machu, co cechuje ludzi radzieckie-
go w ich codziennej walce o nowe zdo-
bycze na froncie pracy. Tym nowym
jest przede wszystkim duch bolszewi-
ckiej odpowiedzialności za wykonanie
na prace wobec całego ludu, partii,
rządu i siebie samych. Jednocześnie,
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. Ożywieni tym duchem
ten nowy styl pracy jest źródłem
natchnienia twórczego, osobliwej, gło-
bokiej i szczerzej w swej prostocie
poezji konkretnych czynów, z wyso-
koci których dziś sięga się śmiało
po jeszcze szczęśliwsze i pełne roz-
machu jutro. O

Kronika m. Kutna

WAŻNIEJSZE TELEFONY:

- 22 - Pow. Kom. M. O.
31 - Starostwo Powiatowe
32 - Pow. Zakł. Elektryczny
33 - Miejski Posterunek MO
41 - Straż Pożarna
50 - Zarząd Miasta Kutna
102 - Prezydium Pow. Rady Narodowej
91 - Urząd Zdrowia
106 - Pow. Zakł. Ubezpiecz. Wzajemnych, ul. Narutowicza Nr 20
20 - Szpital Powiatowy
34 - Ubezpiecz. Społeczna
7 - Walenta, Apteka
52 - Chacińska, Apteka
106 - Apteka „Pod Orłem”
89 - Polski Czerwony Krzyż (PCK)
90 - Pogotowie Sanit. PCK

Redakcja i Administracja „Głosu Kutnowskiego” mieści się w Kutnie przy ul. Narutowicza 2 tel. 217.

Blaski i cienie spółdzielni produkcyjnej w Izabelowie

Szkolenie partyjne pomoże zlikwidować wiele trudności

Jedną z dwu spółdzielni produkcyjnych w powiecie sieradzkim - Izabelów - jest spółdzielnia, założona stosunkowo niedawno, bo dopiero w marcu br. Toteż oznak wspólnego gospodarowania trudno się tu jeszcze dopatrzyć. Gospodarka ze spółowia rozpocznie się dopiero na jesieni po zbiorach. Na razie w resztkach, przejętej od ZSCH, znajduje się kilka sztuk bydła i nierogacizny - zaczątek wspólnego gospodarstwa. Jedynym widocznym świadectwem rozbudowy się w Izabelowie socjalistycznej gospodarki jest mieszczący się w resztkach Spółdzielni Ośrodek Maszynowy. Ośrodek ten jest słuźniadumą członków spółdzielni, bo też i porządek panuje w nim wzorowy. Ogledając ośrodek natrafiamy właśnie na robotników, pieczołowicze konserwujących maszyny i narzędzia, służące do siewu. Bronki posiewne są gruntownie czyszczone i smarowane.

wane naftą, w solidnych szopach stoją rzędami byszczące od czystości siewniki, po których wcale nie znać poważnej pracy, jaką wykonywały w akcji siewnej. Teraz spokojnie czekają jesieni, kiedy po raz drugi wyruszą do pracy w pole.
Rozmawiamy ze spółdzielcami o go spodarskich sprawach. Spółdzielnia nasza - mówi członek zarządu tow. Stachurski - ma jeszcze wiele braków. Dużo jeszcze musimy włożyć pracy w uświadomienie członków o korzyściach, płynących ze wspólnej pracy. Do tej pory wszyscy pracują jeszcze indywidualnie, a wspólnym inwentarzem, jaki posiadamy, musi niestety, opiekować się sam zarząd spółdzielni, bo ochotników do tej pracy spośród członków spółdzielni na razie niema.
Tow. Biernat, sekretarz organizacji partyjnej mówi: - Uświadomienie

nie członków spółdzielni będzie czyniło coraz lepsze postępy, gdyż kładziemy duży nacisk na rozwój szkolenia partyjnego, które dotąd prawie że nie istniało, ale obecnie zaczyna wchodzić na właściwe tory.
Jeśli podniesiemy poziom ideologiczny partyjników-członków spółdzielni zyska na tym praca w spółdzielni. Szkolenie partyjne członków naszej spółdzielni jest w tej chwili najważniejszym naszym zadaniem. Jesteśmy już na tyle silni, że kłutacy nie odważają się otwarcie nam szkodzić, chociaż wykorzystują każdą okazję, aby siać wroga propagandę.
Taki np. Pietras kulak i spekulant ze wsi Annapol, otrzymał poniemiecką gospodarkę, tak na niej gospodarował, że co się dało to wywoził i sprzedat, a należności za dzierżawę nie myślał wcale płacić.
Ten spekulant usiłował zasugerować chłopom, że spółdzielnia produkcyjna nie przyniesie im żadnych korzyści materialnych. Podobnych kulaków jest więcej i wszyscy oni sięją wroga propagandę, prowadząc albo otwartą albo kracją robotę.
Musimy zwracać baczną również uwagę na nasz aparat handlowy, który nie stoi na odpowiednim poziomie - dodaje kol. Adamski, przewodniczący miejscowego koła ZMP. Sklepowe pracujące w naszym sklepie gminnej spółdzielni nie wiedzą co to dyscyplina pracy. Przychodzą do pracy, kiedy chcą i kiedy chcą, odchodzi. Bardzo często się zdarza, że jakiegoś towaru nie ma w sklepie, ale jest w magazynie, zaś panienkom ze sklepu nie chce się sięgnąć do magazynu i po prostu odmawiają sprzedaży.
Trzeba przy tym dodać, że nasze sklepowe ob. ot. Heblówna, Borczyńska i Mrozowska chociaż nie ma-

ją wiele obowiązków, odznaczają się od wszelkiej pracy społecznej. Błąd społecznego podejścia personelu sklepu do pracy zniechęca kupujących i szkodzi postępowi socjalistycznej gospodarki. I to musi ulec zmianie.
Spółdzielnia produkcyjna w Izabelowie musi istotnie włożyć wiele pracy w uświadomienie swoich członków i zwalczanie wrogiej i szkodliwej działalności okolicznego kulactwa. Ważne jest to, że towarzysze z organizacji partyjnej zrozumieją, iż tylko drogą intensywne szkolenia mogą zwalczyć istniejące trudności. To zrozumienie daje podstawę do stwierdzenia, że spółdzielnia, borykająca się na razie z trudnościami stadium organizacyjnego, stanie na nogi i promieniować będzie na całą okolicę przykładem zespolowej gospodarki.
Kar.

8.000 członków liczy ZSCH w Łowickim

W ostatnim roku ilość członków Związku Samopomocy Chłopskiej w powiecie łowickim ogromnie wzrosła. Obecnie ZSCH liczy 8 tysięcy członków. W tym czasie zorganizowano 90 Kół Gospodyń Wiejskich - Staraniem Kół Gospodyń zorganizowano 12 kursów kroju i szycia. Zw. Sam. Chł. w Łowiczu osiadała już 20 świetlic - zostały one założone we wszystkich gminach.

400 łózek dla kolonii letnich wyprodukują harcerze

Przy Komendzie Powiatowej ZHP w Końskich, rozpoczęto we własnej pracowni stolarskiej, pod kierunkiem instruktora ZMP-ówca, Trojanowskiego, uczyć szkół mechanicznej w Końskich, wytwarzanie łózek, które będą roz prowadzone do ośrodków kolonijnych. Do końca czerwca pracownia harcerska wyprodukuje 400 łózek.
Z. Osóbka.

Wielka impreza sportowa w Końskich

W niedzielę, dnia 14 bm. odbędzie się na Stadionie Miejskim w Końskich zawody sportowe, które będą eliminacją do ogólnopolskich igrzysk sportowych, organizowanych przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego.
W zawodach w Końskich udział wezmą zawodnicy rekrutujący się ze szkół zawodowych z Końskich, Tomaszowa Mazowieckiego, Opoczna i Blizyna. Zawody obejmą następujące rodzaje sportu: piłkę nożną, siatkę, koszykówkę i lekkoatletykę.
Początek zawodów wyznaczony jest na godz. 9. Zawody trwać będą cały dzień. W czasie przerwy, o godz. 16, odbędzie się mecz piłki nożnej w ramach mistrzostw Kieleckiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej Klasy B, między drużynami „Górnik” - Wiśniówka i „Stal” - Końskie. Wieczorem tegoż dnia odbędzie się wieczornica oraz zabawa taneczna.
Między innymi rozegrany będzie w czasie zawodów mecz piłki nożnej między drużynami uczniowskimi Tomaszowa i Końskich.

W zawodach w Końskich udział wezmą zawodnicy rekrutujący się ze szkół zawodowych z Końskich, Tomaszowa Mazowieckiego, Opoczna i Blizyna. Zawody obejmą następujące rodzaje sportu: piłkę nożną, siatkę, koszykówkę i lekkoatletykę.
Początek zawodów wyznaczony jest na godz. 9. Zawody trwać będą cały dzień. W czasie przerwy, o godz. 16, odbędzie się mecz piłki nożnej w ramach mistrzostw Kieleckiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej Klasy B, między drużynami „Górnik” - Wiśniówka i „Stal” - Końskie. Wieczorem tegoż dnia odbędzie się wieczornica oraz zabawa taneczna.
Między innymi rozegrany będzie w czasie zawodów mecz piłki nożnej między drużynami uczniowskimi Tomaszowa i Końskich.

Pracownicy Urzędu Skarbowego w Kutnie meldują o wykonaniu zobowiązań

Pracownicy Urzędu Skarbowego w Kutnie nie tylko wykonali, ale przekroczyli przyjęte przez siebie zobowiązania. Zgodnie z przesłaną nam informacją, dział podatkowy i opłat wykonał wszystkie swoje zobowiązania w około 110 procentach. Dział rachunkowo-kasowy wykonał zobowiązania na 4 dni przed terminem. Dział dochodów państwowych wykonał zobowiązania w 110 proc. W tym samym stopniu wywiązał się z zobowiązań dział egzekucyjny.
Zespół lustratorów społecznych wykonał swe zobowiązania w 120 proc. zaś dział budżetowy wykonał swe zobowiązania w terminie i zaplanowane sprawozdania zostały bez zwłoki przesłane do Izby Skarbowej.

Pracownicy Urzędu Skarbowego w Kutnie nie tylko wykonali, ale przekroczyli przyjęte przez siebie zobowiązania. Zgodnie z przesłaną nam informacją, dział podatkowy i opłat wykonał wszystkie swoje zobowiązania w około 110 procentach. Dział rachunkowo-kasowy wykonał zobowiązania na 4 dni przed terminem. Dział dochodów państwowych wykonał zobowiązania w 110 proc. W tym samym stopniu wywiązał się z zobowiązań dział egzekucyjny.
Zespół lustratorów społecznych wykonał swe zobowiązania w 120 proc. zaś dział budżetowy wykonał swe zobowiązania w terminie i zaplanowane sprawozdania zostały bez zwłoki przesłane do Izby Skarbowej.

Na Fundusz Obrońców Pokoju

Pracownicy Spółdzielni Pracy Rzeźników w Kutnie złożyli sumę zł. 11.050 na Fundusz Obrońców Pokoju i wzywają pracowników wszystkich innych instytucji do pójścia w ich ślady, aby w ten sposób zadokumentować swój czynny udział w walce o pokój.

Załoga Zakł. Sprz. Transp. Nr 4 melduje o zwiększeniu produkcji

Zwiększenie dobra ogólnospołecznego, prowadzące do polepszenia bytu mas pracujących, a tym samym do budowy socjalizmu w naszym kraju zostało przez załogę Zakładów Sprzętu Transportowego Nr 4 zrozumiene należycie.
Entuzjastyczne podejście załogi do zagadnień produkcyjnych przyniosło nienotowany, dotychczas sukces. W porównaniu z czterema miesiącami ubiegłego roku produkcja w Zakładach Sprzętu Transportowego Nr 4 wzrosła trzykrotnie.
Osiągnięcie takie nasze zakłady zawdzięczają coraz bardziej rozwijającej się racjonalizacji pracy, należytej organizacji procesów technologicznych, coraz częstszemu zastępowaniu materiałów, nierzadko deficytowych, surowcami zastępczymi, zmniejszonym odsetkiem braków, silnie rozwiniętemu współzawodnictwu pracy.
J. Buzuk korespondent „Głosu”

Zwiększenie dobra ogólnospołecznego, prowadzące do polepszenia bytu mas pracujących, a tym samym do budowy socjalizmu w naszym kraju zostało przez załogę Zakładów Sprzętu Transportowego Nr 4 zrozumiene należycie.
Entuzjastyczne podejście załogi do zagadnień produkcyjnych przyniosło nienotowany, dotychczas sukces. W porównaniu z czterema miesiącami ubiegłego roku produkcja w Zakładach Sprzętu Transportowego Nr 4 wzrosła trzykrotnie.
Osiągnięcie takie nasze zakłady zawdzięczają coraz bardziej rozwijającej się racjonalizacji pracy, należytej organizacji procesów technologicznych, coraz częstszemu zastępowaniu materiałów, nierzadko deficytowych, surowcami zastępczymi, zmniejszonym odsetkiem braków, silnie rozwiniętemu współzawodnictwu pracy.
J. Buzuk korespondent „Głosu”

Powiatowy Komitet Obrońców Pokoju w Rawie rozwija swą działalność

Prace przygotowawcze do zbierania podpisów pod apelem o pokój na terenie powiatu rawskiego dobiegają końca. Powiatowy Komitet Obrońców Pokoju zakończył już organizację gminnych komitetów, obecnie zaś jest w okresie tworzenia Komitetów w gromadach, szkołach i w zakładach pracy.
W dniu 10 maja r.b. na konferencji działaczy społecznych Rady Mazowieckiej, II sekretarz Powiatowego Komitetu, PZPR, tow. Figura omówił metody popularyzowania uchwał sztokholmskich i techniki zbierania podpisów. Podobne konferencje odbywają się również w gminach. Na konferencjach aktyw gminny zapoznaje się z formą propagowania uchwał sztokholmskich. Konferencje gminne obsługiwane są przez aktyw powiatowy, partyjny i społeczny.
K. M.

Prace przygotowawcze do zbierania podpisów pod apelem o pokój na terenie powiatu rawskiego dobiegają końca. Powiatowy Komitet Obrońców Pokoju zakończył już organizację gminnych komitetów, obecnie zaś jest w okresie tworzenia Komitetów w gromadach, szkołach i w zakładach pracy.
W dniu 10 maja r.b. na konferencji działaczy społecznych Rady Mazowieckiej, II sekretarz Powiatowego Komitetu, PZPR, tow. Figura omówił metody popularyzowania uchwał sztokholmskich i techniki zbierania podpisów. Podobne konferencje odbywają się również w gminach. Na konferencjach aktyw gminny zapoznaje się z formą propagowania uchwał sztokholmskich. Konferencje gminne obsługiwane są przez aktyw powiatowy, partyjny i społeczny.
K. M.

Podniesiemy poziom szkół podstawowych na wsi

W Polsce kapitalistycznej stan szkolnictwa podstawowego na wsi był katastrofalny. W roku 1937-38 tylko 9 proc. szkół wiejskich realizowało program 7 klas i tylko 27 proc. uczniów tych szkół uczęszczało do szkół siedmioklasowych. Jedną szkołą o programie 7-klasowym przypadła wówczas na 17 gromad wiejskich.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR z lutego br. stworzyła realne perspektywy rozwoju szkolnictwa podstawowego na wsi.
Projektowane zmiany organizacji szkolnictwa wiejskiego, mają za zadanie zmniejszenie ilości szkół o jednym, dwóch i trzech nauczycielach i stopniowe zwiększenie liczby szkół o czterech i więcej silach pedagogicznych.

Izby szkolne są często ciasne, duszne, rozrzucone po całej wsi, co poważnie obniża wartość nauki. Celem zapewnienia szkolnictwu podstawowemu na wsi warunków do realizacji programu 7-klasowej szkoły, należy nie tylko budować nowe i remontować stare lokale szkolne. Należy zmobilizować opinię publiczną do tego, by znajdujące się na wsi, a niewykorzystywane odpowiednio izby zamienione zostały na sale szkolne lub mieszkania nauczycieli. Bez podjęcia natychmiastowej akcji przygotowania mieszkań dla znacznie zwiększonej w Planie 6-letnim armii nauczycielskiej, nie będzie można postać ich na wiesi. Wiele w tej sprawie zrobić mogą Komitety Rodzicielskie i Szkolne Komitety Opiekuńcze.

Zeżel w całym szkolnictwie mobilizuje się nauczycieli, Komitety Rodzicielskie, młodzież i całe społeczeństwo do walki o lepsze wyniki nauczania, to szczególnie należy to zrobić w zakresie szkolnictwa wiejskiego. Wysoki poziom pracy szkół na wsi zapewni nam przede wszystkim ludowemu nowemu, licznemu kadrowi młodzieży wiejskiej, które mają istotne znaczenie dla realizowania wielkiego planu budownictwa socjalistycznego w Polsce.
Jan Szurek

Rząd Polski Ludowej od pierwej chwili wyzwolenia przystąpił do likwidowania tego katastrofalego stanu rzeczy. W roku szkolnym 1948-49 na ogólną liczbę 20.055 szkół na wsi mieliśmy już 5.517 szkół pełnych, realizujących program siedmiu klas, tj. trzykrotnie więcej niż przed wojną. W roku 1948-49 na ogólną liczbę 2.347.607 uczniów szkół wiejskich już 1.299.785 uczniów ucze szczało do tych szkół, czyli dwukrotnie więcej niż przed wojną. Jedną szkołą, realizującą program 7 klas, przypadła w roku szkolnym 1948-49 już tylko na 7 gromad wiejskich.

Przed wojną rzady kapitalistów i obszarników przydzielali na wsi jednego nauczyciela na szkołę, kształcąca około 80 uczniów. Dziś, w szkołach o 80 uczniach nauczać będzie czterech nauczycieli.
W okresie Planu 6-letniego nie znikną jeszcze szkoły o jednym, dwóch i trzech nauczycielach, czyli tzw. „szkoły niepełne”. Liczba ich jednak znacznie zmaleje. W rezultacie projektowanych zmian powinniśmy mieć w roku 1955 na ogólną liczbę 20 tys. szkół wiejskich 10.700 szkół o czterech i więcej nauczycielach, realizujących pełny program szkoły 7-klasowej. Oznacza to, że ponad 51 procent szkół na wsi będzie szkołami wysoko zorganizowanymi, w których kształcić się będzie 83,3 procent dzieci wiejskich. W r. 1955 jedną szkołą, realizującą 7 klas programowych, przypadać będzie na 3,7 gromad.

Zasadniczej zmiany musi ulec sprawa wyposażenia szkół w pomoce naukowe. Mieliśmy przed wojną bardzo niewiele szkół dobrze wyposażonych w mapy i przyrządy lub biblioteki. Natomiast mieliśmy tysiące takich, które nie miały ani pomocy szkolnych, ani biblioteki. Stan ten w okresie powojennym zaczął się stopniowo zmieniać. W dalszym jednak ciągu, mimo dużych wysiłków Państwowych Zakładów Pomocy Szkolnych, zbyt wolno powiększa się stan posiadania pomocy naukowych w szkołach na wsi. Trzeba będzie przyjąć zasadę konstruowania prostych pomocy naukowych we własnym zakresie szkół, pozostawiając Państwowym Zakładom Pomocy Szkolnych przygotowanie przyrządów bardziej skomplikowanych.

Zeżel w całym szkolnictwie mobilizuje się nauczycieli, Komitety Rodzicielskie, młodzież i całe społeczeństwo do walki o lepsze wyniki nauczania, to szczególnie należy to zrobić w zakresie szkolnictwa wiejskiego. Wysoki poziom pracy szkół na wsi zapewni nam przede wszystkim ludowemu nowemu, licznemu kadrowi młodzieży wiejskiej, które mają istotne znaczenie dla realizowania wielkiego planu budownictwa socjalistycznego w Polsce.
Jan Szurek

Niewątpliwą poprawą jaką na stąpiła w organizacji szkolnictwa wiejskiego nie oznacza jednak, że sprawa szkoły wiejskiej została już całkowicie załatwiona. Uczyniono dopiero pierwsze poważne kroki zmierzające do likwidacji dysproporcji pomiędzy szkolnictwem na wsi i w mieście.

Tak znaczne zagęszczenie sieci szkół siedmioklasowych zmieni również sytuację uczniów, uczęszczających do istniejących dotąd szkół niepełnych. Blisko 220 tys. dzieci uzyska możliwość ukończenia pełnego kursu nauki w szkołach zbiorczych.

Realizacja tego planu wymagać będzie olbrzymiego wysiłku finansowego ze strony państwa dla przygotowania kadr nauczycielskich oraz znacznych wkładów w budownictwo i wyposażenie szkół pod stawowych. Niezbędna jest również pomoc społeczeństwa dla realizowania tych zadań.

Z SADU Nieostrożny motocyklista

Tadeusz Rajzer, jadąc z nadmier na szybkością motocyklem wpadł w Ozorkowie na przechodzącą ul. Zymierskiego Janinę Sroczyńska i Sabinę Włodarczyk. Wskutek nieostrożności motocyklisty, Janina Sroczyńska odniosła poważne obrażenia cieleśne. Tadeusz Rajzer również jest poważnie pokaleczony. Odwieziono ich do Szpitala Powiatowego w Łęczycy.

Dziś otwarcie boiska sportowego w Łaznowskiej Woli

Dziś, w niedzielę, 14 maja, otwarte zostanie boisko sportowe spółdzielni produkcyjnej w Łaznowskiej Woli. Tegoż dnia odbędzie się na nowouruchomionym boisku Biegi Narodowe młodzieży z gminy Mikołajów.
Na uroczystości otwarcia nowego boiska obecni będą liczni goście. Między innymi spodziewana jest ekipa z Centralnej Szkoły PZPR w Łodzi, Ludowe Zespoły Sportowe z Rokicich, Będzelina i Chrustowa, przedstawiciele powiatu i inni.
Otwarcie nowego boiska sportowego spółdzielni produkcyjnej po niedawnym uruchomieniu nowej świetlicy w Łaznowskiej Woli, wskazuje na zajęcie się naszymi władz ludowych młodzieżą, roztoczenie nad nią jak najszybszej opieki i służenie jej pomocą w rozwoju jej uzdolnień.
S. Krakowiak

Bandyci przed sądem

Na ławie oskarżonych w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi zasiadli: Jan Stolarski, Stanisław Gąsior, Henryk Fiszer i Stanisław Kmieciec - członkowie bandy rabunkowej, która w okresie od stycznia do końca kwietnia grasowała na terenie powiatów sieradzkiego i łaskiego.
Założycielem i kierownikiem bandy, stawiającej sobie za cel grabież i rozboje, był Jan Stolarski, mieszkaniec Zduńskiej Woli, który w dzień pracował w charakterze ślusarza w jednym z zakładów przemysłowych, nocami zaś odbywał z kamratami wyprawy bandyckie. Napadali na spółdzielnię oraz na bezbronnym mieszkańców wsi i Zduńskiej Woli, grabiąc materiały włókiennicze, artykuły spożywcze, wielkie ilości spirytusu, papierosy i pieniądze.
10 kwietnia 1949 r. podczas napadu bandy na sklep Nr 10 PSS - osk. Gąsior, strzelając z automatu, ciężko ranił w głowę znajdującego się tam Zygmunta Kopyzińskiego.
Obok zbrodniarzy miejsce na

W Kolumnie powstaje prewenterium dla dzieci w wieku przedszkolnym

Z dniem 1 czerwca br. Dem Turnusowy dla dzieci włóknarzy w Kolumnie przekształcony zostanie na prewenterium dla dzieci, zagrożonych gruźlicą, ze środowisk gruźliczych, lub sidonnych do tej choroby.
Dzieci zasadniczo będą przebywały w prewenterium przez 6 tygodni, na polecenie jednak lekarza okres ten będzie mógł być przedłużony. Odseparowane od warunków sprzyjających

W Kolumnie powstaje prewenterium dla dzieci w wieku przedszkolnym

Z dniem 1 czerwca br. Dem Turnusowy dla dzieci włóknarzy w Kolumnie przekształcony zostanie na prewenterium dla dzieci, zagrożonych gruźlicą, ze środowisk gruźliczych, lub sidonnych do tej choroby.
Dzieci zasadniczo będą przebywały w prewenterium przez 6 tygodni, na polecenie jednak lekarza okres ten będzie mógł być przedłużony. Odseparowane od warunków sprzyjających

rozwojowi choroby, dzieci włóknarzy z całej Polski nabierać tutaj będą siły i odporności.
W ciągu roku przez to jedyne tego rodzaju prewenterium dla dzieci w wieku przedszkolnym od 4 do 7 lat przejdzie około 400 dzieci.
Obecnie Zarząd Główny Związku Włóknarzy czyni starania o uruchomienie w sąsiedztwie drugiego takiego prewenterium dla 100 dzieci.
(m.)

Bandyci przed sądem

Na ławie oskarżonych w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi zasiadli: Jan Stolarski, Stanisław Gąsior, Henryk Fiszer i Stanisław Kmieciec - członkowie bandy rabunkowej, która w okresie od stycznia do końca kwietnia grasowała na terenie powiatów sieradzkiego i łaskiego.
Założycielem i kierownikiem bandy, stawiającej sobie za cel grabież i rozboje, był Jan Stolarski, mieszkaniec Zduńskiej Woli, który w dzień pracował w charakterze ślusarza w jednym z zakładów przemysłowych, nocami zaś odbywał z kamratami wyprawy bandyckie. Napadali na spółdzielnię oraz na bezbronnym mieszkańców wsi i Zduńskiej Woli, grabiąc materiały włókiennicze, artykuły spożywcze, wielkie ilości spirytusu, papierosy i pieniądze.
10 kwietnia 1949 r. podczas napadu bandy na sklep Nr 10 PSS - osk. Gąsior, strzelając z automatu, ciężko ranił w głowę znajdującego się tam Zygmunta Kopyzińskiego.
Obok zbrodniarzy miejsce na

Na ławie oskarżonych zajęli: Janina Stolarska, Leokadia Gąsior, Jan Jaworski i Franciszek Sobczak - oskarżeni o udzielanie pomocy członkom bandy przy przechowywaniu zrabowanych łupów oraz o paserstwo.
Rozprawie, rozpoznawanej w trybie postępowania dotychczas przewodniczył sędzia Mietkiewicz. Oskarżenią popierał prokurator Blotnicki.
Mocą wyroku skazani zostali: Stolarski i Gąsior - na karę śmierci, Fiszer i Kmieciec - po 12 lat więzienia, Jaworski i Sobczak - po 4 lata więzienia. Na wniosek prokuratora sprawę Stolarskiej i Gąsiorowej wydzie lono w celu uzupełnienia śledztwa

KOMITET OBROŃCÓW POKOJU

Sekretariat Miejskiego Komitetu Obrońców Pokoju w Zgierzku komunikuje, że siedziba jego znajduje się w gmachu Oddziału Zw. Zaw. Pracowników i Pracownic Przemysłu Włókienniczego w Zgierzku, ul. 17 - Stycznia Nr 17; tel. 265.

Czytajcie i rozpowszechniajcie „GŁOS”

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dniu 14 maja 1930 r.

MASOWE EKSMISJE BEZROBOTNYCH

„Republika” notuje wzrastającą falę eksmisji. Właściciele nieruchomości ustwiają, na podstawie wyroków sądowych, tych lokatorów, którzy nie mają środków na płacenie czynszu.

NIEDOROZWOJ WŚRÓD MŁODZIEŻY

W szkołach na terenie całego kraju przeprowadza się „badanie wzrostu i wagi uczniów”, celem przeprowadzenia dokładnej statystyki zdrowotności młodzieży szkolnej.

Wyniki owego badania stwierdzają — pisać „Republika” — że wskutek długotrwałego kryzysu i nędzy — stał się narodem chłerków — żadne dziecko bowiem nie ma odpowiedniej wagi a wzrost również ulega zahamowaniu.

DESZCZ KAMIENNY W AFGANISTANIE

Do Tyflisu nadeszły wiadomości o deszczu aerolity, który spadł onegdaj w odległości 250 kilometrów od Dżelalabad.

Deszcz rozpalonych kamieni wybił do nogi całe stado owiec. Około 100 osób poniosło śmierć na miejscu. Jest wiele rannych.

Uczni tłumaczą ten dziwny wypadek rozbiem się jakiegoś „zabłąkanego” w okolicie naszej atmosfery większego meteoru.

MATKI PORZUCAJĄ DZIECI

„Republika” donosi o powtarzających się często faktach porzucania dzieci przez matki. — Jest to wynikiem ogólnej nędzy i zubożenia.

W dniu wczorajszym zaszła nawet taki wypadek — pisze dziennik — że pewna bezrobotna kobieta urodziła dziecko w bramie domu przy ul. Zachodniej 17, a potem staniając się na nogach próbowała uciec.

GDYBY BYLI PRZEDSZKOLA...

7-letni Gerwazy Góralski, syn pracnika, bawie się na ulicy — wpadł pod koła pędzącej taksówki. Dziecko odwieziono w stanie ciężkim do szpitala Anny Marii.

Przy ul. Konstantynowskiej 26 został przejechany przez samochód 6 letni syn słuszarza — Jan Szpak, zamieszkały przy ul. Zachodniej Nr 13.

Na rogu Konstantynowskiej i Zachodniej wpadł pod tramwaj 7-letni Belek Frydman.

Ze sportu

Przed IV igrzyskami sportowymi naszych szkół zawodowych

Skolnictwo Zawodowe przygotowuje się do tradycyjnych już igrzysk sportowych, które jak wiadomo odbędą się w Warszawie w dniach 9, 10 i 11 czerwca br. Poprzednie igrzyska odbywały się kolejno we Wrocławiu, Szczecinie i Zabrzu, tegoroczne zaś odbędą się w Warszawie w dniach 9, 10 i 11 czerwca br. Organizowane w tym roku pod hasłem „Obrony Pokoju” igrzyska mają na celu spopularyzowanie szkolnictwa zawodowego wśród najszerzych mas społecznych ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży oraz podkreślenie znaczenia szkolnictwa zawodowego w budowie socjalizmu. Ponadto igrzyska będą doskonałą manifestacją fizycznej i duchowej młodzieży jako przyświeżonych realizatorów Planu 6-letniego. Do uzyskania bowiem sprawności zawodowej niezbędne jest usprawnienie fizyczne.

W celu przeprowadzenia eliminacji wśród około 285 szkół w łódzkiej Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego utworzył się okręgowy komitet organizacji IV Igrzysk Szkół Zawodowych w Łodzi, na czele którego stanął mgr.

Antoni Lach, dyrektor DOSZ-u, jako przewodniczący, dyr. Marian Mądalski, jako kierownik organizacyjny, wic. Stanisław Frass, jako kierownik programowy — sportowy oraz dyr. Mikuta jako kierownik widowiskowy.

Eliminacje i igrzyska prowadzone będą w grupie dziewcząt i chłopców. Zawodnicy wszystkich typów szkół startują na jednakowych warunkach. W celu zgłoszenia reprezentacji okręgu łódzkiego na igrzyska w Warszawie odbywają się w tej chwili eliminacje w poszczególnych podokręgach. Całe województwo łódzkie podzielono na 12 podokręgów, z czego na miasto Łódź przypada 6 podokręgów. Podokręg VII stał nową szkołą w powiatach Koniejski, Opoczno, Brzeziny. Podokręg VIII zaś tworzą Radomsko i Piotrków. Do IX podokręgu wchodzi Wieluń, Sieradz, Łask, X podokręg tworzą Zgierz i Łęczyca, XI podokręg Kutno i Skierniewice, a XII podokręg — Łowicz.

Wszystkie te podokręgi prowadzi swoje zawody eliminacyjne w lekkoatletyce, która obejmuje bieg 100 m, sztafeta 4x100, sztafeta olimpijska, pchnięcie ku

łęg 5 kg., rzut dyskiem 1 kg. i skok wzwyż. W pływaniu ograniczono się do następujących konkurencji: 100 m stylem dowolnym, 100 m stylem klasycznym, sztafeta 5x50 stylem dowolnym oraz sztafeta 3x100 m stylem zmiennym.

W wieloboju juniackim widzimy następującą konkurencję: 1) 1000 m, 2) rzut granatem, 3) skok w dal, 4) tor przeszkód. Z gier sportowych wszystkie szkoły zawodowe przeprowadzają eliminacje w siatkówkę, koszykówkę i piłkę nożną. Ponadto eliminacje przewidziano również w walce bagnetem w zespołach 4 osobowych oraz boks w wagaach od papierowej do średniej.

W przeprowadzeniu eliminacji w podokręgach odbędą się w Łodzi na stadionie EKS „Włókniarz” przy Al. Unii w dniach 22, 23 i 24 maja br. zawody okręgowe dla zwyciężczych zespołów. Zawody te zobrazują społeczeństwo łódzkiemu poziom wyników nauczania w dziedzinie kultury fizycznej w szkołach zawodowych. Organizacja jest tak pomyślana, że przez eliminacje szkolne, międzyszkolne, podokręgowe i okręgowe obejmie się całą młodzież zrzeszoną w szkolnych klubach sportowych. W tym celu w kwietniu szkoły zostały zapoznaczone w niezbędny sprzęt sportowy. W samej Łodzi boiska szkół zawodowych jest brak, boiska do gier sportowych i lekkoatletyki. Apelujemy i mamy nadzieję, że kluby i zrzeszenia sportowe używają swych boisk i urządzeń sportowych swemu młodszemu narymkowi sportowemu, który w przyszłości zasili ich szeregi.

Dla zwyciężczych zespołów przewidziano wiele nagród w postaci sprzętu sportowego.

Sportowcy solidaryzują się z Apelem Pokoju

Oświadczenie J. Beka

Z całym zrozumieniem wielkości i ważności sprawy przyłączamy się do wielomilionowego obozu ludzi miłujących Pokój. Jedynie pokój daje zapewnienie szczęścia ludzkości, daje pełnię rozkwitu życia kulturalnego, dobrobyt wszystkim ludzi, a także pełny rozwój sportu, który my sportowcy, tak miłujemy.

Ramię przy ramieniu stajemy obok robotnika, chłopca i młodzieży w milionowych szeregach obrońców Pokoju.

JERZY BEK
kolarski mistrz Polski

Mecz żużlowy z Czechosłowacją odłożony!

Wobec niemożności przybycia drużyny czechosłowackiej na mecz żużlowy z Polską w przewidzianym terminie, tj. na 18 maja, spotkanie to zostało przełożone na połowę czerwca.

Z życia kół sportowych

Dnia 15 maja br. o godzinie 17 na boisku ZS „Spójnia” w Parku Ludowym odbędzie się towarzyskie spotkanie piłkarskie pomiędzy Kolem Sportowym Nr 94 (SW Czystałki) a Kolem Sportowym Nr 304 (Centrala Odzieżowa).

Kolarze polscy u czechosłowackich przodowników pracy

PRAGA. — W piątek przed południem kolarze polscy, uczestniczący w wyścigu Warszawa-Praga, zwiedzili fabrykę wagonów „Tatra” w Smíchovie, która objęła patronat nad drużyną polską.

Polacy obejrzeli poszczególne działy produkcji wielkiej fabryki interesując się żywo pracą i oszczędnościami robotników czechosłowackich. M. in. w wielkiej zainteresowanie i podziw wzięli w budowlę specjalny wagon „salonka” dla robotników fabryki dla Generalissimusa Stalina z okazji V rocznicy oswohobienia Czechosłowacji przez Armię Radziecką.

Po obejrzeniu fabryki, kolarze polscy odbyli przyjacielską rozmowę z przodownikami pracy. Gospodarze interesowali się żywo odbudową Polski, a w szczególności Warszawy. W czasie serdecznych rozmów jeden z przodowników pracy zaproponował Polakom stałą wymianę korespondencji między pracownikami fabryki „Tatra” a Polakami z pokrewnych zakładów pracy w Polsce.

Po południu ekipa nasza wraz z drużyną Polonii Francuskiej podjeżdżają na byłą podwieszkorkiem przez ambasadora RP w Pradze — Wiktora Grosza.

Których pięściarzy radzieckich oglądać będzie stolica?

Jako pierwszy zespół pięściarzy zagranicznych na Jubileuszowy Turniej PZB przybyła w piątek — jak już donosiliśmy — do Warszawy ekipa z wodników radzieckich. W skład zespołu wchodzi czelwioł pięściarza ZSRR: 20-letni Bulakov — w muszce, 26-letni Chankaszwili — w koguciej, 22-letni Miednow — lekki, Szczerba — w średniej, Stepanow — w półciężkiej i 22-letni Soczikas — w ciężkiej.

Wraz z zawodnikami przybył również trener Michajłow.

W piątek przybyła także do Warszawy 14-osobowa ekipa pięściarzy rumuńskich. W skład tej ekipy wchodzi następujący zawodnicy:

W muszce — Secosan, lat 26 i Ripka, lat 21; w koguciej — Toma, lat 21; w półciężkiej — Flat, lat 20; w lekkiej — 20-letni Rizea; w półśredniej — Linca, lat 20; w średniej Tita; w półciężkiej — Ciobotaru; w ciężkiej Boghita. Trzej ostatni zawodnicy mają po 21 lat.

Kierownikiem ekipy jest p. Rogu. Zawodnikom towarzyszą dwaj trenerzy — Weintraub i Popa oraz sędzia Dumitrescu. Z ekipy przybył również przedstawiciel dziennika „Sportul Popular” — red. Tiu.

Start w Jubileuszowym Turnieju

PZB doskonałych pięściarzy radzieckich, którzy niejednokrotnie zademonstrowali swą wysoką klasę w występach międzynarodowych, wcale nie wątpliwie — na podniesienie poziomu turnieju. Równocześnie i pobyt zawodników radzieckich w Warszawie przy czyni się do dalszego zacieśnienia więzów przyjaźni, łączących sportowców polskich ze sportowcami radzieckimi.

Dzisiejsze imprezy sportowe

Kalendarzyk dzisiejszych imprez sportowych przedstawia się jak następuje:

Piłka nożna: o mistrzostwo klasy A okręgu łódzkiego odbędą się następujące spotkania: o godz. 17 na stadionie LKS Włókniarz: LKS Włókniarz I B-Związkowiec Łódź, w Zgierzu: Włókniarz Zgierz — Związkowiec Tomaszów, o godz. 17: w Żychlinie: Emjeden Żychlin — Kolejarz Koluski, w Piotrkowie: Concordia — Boruta Zgierz.

Piłkarska: o godzinie 11 na boisku LKS Wł. mecz o mistrzostwo Polski w szczyptownicy LKS Wł. — Kolejarz Gniezno, zawody o mistrzostwo szczyptownicy żeńskiej, boisko Unii, Piotrkowska 180: godz. 10 LKS Włókniarz — Unia, godz. 11 Związkowiec — Spójnia. Siatkarska meksa, boisko Unii: godz. 10 klasa A: Związkowiec — Stał, godz. 10:25: AZS — Spójnia, godz. 11:30: Unia — LKS Włókniarz, klasa B: godz. 10: Widzew — Unia (Zgierz), godz. 10:45: PKS Włókniarz — Kolejarz, godz. 11:30 Włókniarz (Zgierz) — Bawelna.

Zawody kolarskie: w Helenowie nastąpi inauguracja sezonu kolarskiego na torze. Odbędzie się wyścigi pod nazwą „Krótkodystansowe mistrzostwa torowe” z Bekiem, Marchwińskim, Pietraszewskim i Borcem na czele.

Zawody bokserskie: o drużynowe mistrzostwo klasy B okręgu łódzkiego odbędą się zawody: w Sieradzu: Legia (Sieradz) — Legia (Łódź), w Tomaszowie: Związkowiec (Tom.) — Korab (Piotrków), Towarzystwo: o godz. 17 w Aleksandrowie: Włókniarz (Aleksandrow) — Włókniarz (Łódź).

Na pływalni Ogniska: odbędą się zawody młodzieży szkolnej. Początek finałów o godz. 16.

W sali Ogniska (Moniuszki 4): dalszy ciąg mistrzostw okręgu w walce na bagnety.

W związku z meczem tenisowym Polska — Rumunia, udało się ŁOZT sprowadzić gości oraz czelwioł rakiety polskiej w niedzielę do Łodzi. Spotkanie pokazowe odbędzie się na kortach tenisowych LKS Włókniarz. Przyjazd zawodników zagranicznych oraz naszych czelwioł rakiet wzbudził duże zainteresowanie wśród zwolenników tenisa w Łodzi.

TEATR

TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21) (tel. 150-36)

Ostatnie dni sztuki L. Kruczkowskiego „Niemy”.
Dyrekcja Państwowego Teatru Po wszechnego chce umożliwić najszerszym masom obejrzenie tej sztuki, w dalszym ciągu przyjmując zgłoszenia branzowych Zw. Zawodowych, Rad Zakładowych i Instytucji Społecznych na przedstawienia zbiorowe ze zniżką 66 procent. Indywidualnie zniżki w wys. 50 proc. udziela się członkom Zw. Zawodowych, akademikom i młodzieży szkolnej za okazaniem legitymacji.

TEATR im. STEFANA JARACZA Dzień o godz. 19,15 komedia M. Bałuckiego pt. „Dom otwarty”
FANSIOWY TEATR NOWY
Godz. 19,15 wzniowienie — „Brygada szlifierza Karhana”
TEATR OSA
Godz. 19,30 komedia-farsa Wł. Krzemińskiego „Romans z wędrowca”

„LUTNIA” (ul. Piotrkowska 243)
Godz. 19,15 „Królowa przedmieścia”, „PINOKIO”
(ul. Nawrot 27, tel. 135-74)
Godz. 12 widowisko pt. „Nowa szata króla”

„ARIEKIN” (ul. Piotrkowska 152)
Godz. 15 i 17,15 widowisko pt. „Złota rybka”

FANSIOWY TEATR ŻYDOWSKI ul. Jaracza 2, tel. 217-49
Godz. 19,30 „Sen o Goldfadenie”

RADIO

Program na niedzielę, 14 m. br.

6.50 Pocz. aud. 7.00 Aud. dla wsł. 7.15 Melodie radzieckie. 8.00 Dziennik. 8.25 Kadryle i polki-mazurki. 8.55 Aud. SKRK. 9.00 Koncert organowy. 9.30 Muzyka. 10.20 Wieś tańczy i śpiewa. 10.45 „U naszych twórców”. 11.12 (L) „Od naszych korespondentów”. 11.25 (L) Muzyka radziecka. 11.45 (L) „Spółdzielnie produkcyjne mają swoje pismo”. — fel. M. Świetlika. 11.57 Sygnał i hejnał, 12.15 Konc. Małej Ork. Rozgl. Śląskiej. 13.00 „Po nitce do kłębka”. gawęda przyrodn. 13.15 Aud. regionalna. 14.00 Wiersze J. Kochanowskiego. 14.20 Gra Kapela F. Dzierżanowskiego. 14.45 „Zyciorys górników”. 15.00 Wiązanka melodii. 15.15 Konc. dla świetl. dziecięc. pt. „St. Moniuszko”. 16.00 Dziennik. 16.20 „Nasze chóry śpiewają”. 16.50 Pog. 17.00 Rez. na transm. między państw. meczu piłkarskiego Rumunia — Polska. 18.45 Muzyka, 19.00 Recital śpiewaczy E. Bandrowskiej-Turkiewicz. 19.30 „Z życia Czechosłowacji”. 20.00 Dziennik, 20.40 (L) Opowieść filmowa „Pieśń tajgii”. 21.00 Melodie świata. 21.35, Teatr „Eterek”. 22.05 Wiadomości sport. 22.35 Muzyka taneczna. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.15 „Na dobranoc”.

W muzeum — Secosan, lat 26 i Ripka, lat 21; w koguciej — Toma, lat 21; w półciężkiej — Flat, lat 20; w lekkiej — 20-letni Rizea; w półśredniej — Linca, lat 20; w średniej Tita; w półciężkiej — Ciobotaru; w ciężkiej Boghita. Trzej ostatni zawodnicy mają po 21 lat.

Kierownikiem ekipy jest p. Rogu. Zawodnikom towarzyszą dwaj trenerzy — Weintraub i Popa oraz sędzia Dumitrescu. Z ekipy przybył również przedstawiciel dziennika „Sportul Popular” — red. Tiu.

Start w Jubileuszowym Turnieju

Wiek XIX — a zwłaszcza druga jego połowa — to okres największych triumfów sztuki wykonawczej w muzyce. Po raz pierwszy staje się wówczas wykonawca — wirtuoz pod względem swego znaczenia i roli w społeczeństwie muzycznym równym kompozytorowi, a w popularności nie rzadko go nawet przewyższa. Przyczyną tego jest: z jednej strony coraz dalej rozwijająca się technika poszczególnych instrumentów, która wymagała udziału wykonawcy specjalisty, z drugiej — zmiany społeczne, które nastąpiły po rewolucji francuskiej. W XVII i XVIII wieku uprawiano muzykę przeważnie na dworach i rezydencjach możnych, w salonie lub kościele. Dopiero w XIX wieku zaczynają się odbywać koncerty publiczne w wielkich salach, gdzie zawodowi muzycy wykonują dzieła literatury muzycznej, przerażające bądź dla zespołów, bądź dla solistów. Tu właśnie święci swe największe triumfy wirtuoz — najczęściej pianista lub skrzypek. Wzrasta publiczność piękna melodia, olśniewająca technika swego instrumentu, pasjami, rulanami itp. Powstają w tym czasie całe szkoły, różniące się pomiędzy sobą stylem gry fortepianowej czy skrzypcowej, pojawiają się wiele nowych wynalazków i ulepszeń w technice gry, poszukuje

się nowych efektów. Powstaje wreszcie tak typowe dla owego czasu zjawisko, jak konkurencja pomiędzy wielkimi potentatami sztuki wykonawczej.

Henryk Wieniawski, wielki skrzypce

Henryk Wieniawski w 70-lecie zgonu

wybitnie zdolny — nie zdolał do trzymać kroku Henrykowi w swym rozwoju. Ten ostatni szybko zdobył olbrzymi rozgłos we wszystkich stolicach świata.

Specjalnie bliskimi węzłami związał się Henryk Wieniawski z Rosją. Przez szereg lat pracował jako solista i profesor Konserwatorium w Petersburgu. Zaprzyjaźniwszy się z słynnym pianistą i kompozytorem rosyjskim, Antonim Rubinsteinem odbył z nim dwuletnią podróż koncertową po Stanach Zjednoczonych i północnej Ameryki. Był też w Rosji jednym z najbardziej cenionych artystów.

Silny, pełen ciepła i wyrazu dźwięk, temperament artystyczny, brawurowa technika — oto najważ

niejsze cechy gry Henryka Wieniawskiego. Posiadał też w wysokim stopniu dar improwizacji, tej sztuki, dziś wygasłej, która w zachwyty wprawiała słuchaczy sal koncertowych XIX wieku.

Kompozytorska spuścizna Henryka Wieniawskiego obejmuje szereg dzieł, napisanych na skrzypce z towarzyszeniem fortepianu lub z orkiestrą. Oparte na znakomitej znajomości instrumentu i jego techniki, dzieła te cieszą się do dziś wielką popularnością wśród skrzypków i widnieją w programach koncertowych największych artystów współczesnych. Charakterystyczne jest — obok czynnika wirtuozowskiego — umiłowanie motywów ludowych i tanecznych. Należą tu jako najbardziej znane Mazurki i Polonezy, „Wspomnienia z Moskwy” i „Karnawał Rosyjski”.

Ostatni utwór jest wirtuozowskim opracowaniem popularnych rosyjskich pieśni ludowych. Henryk Wieniawski jest również autorem dwunastu koncertów na skrzypce z orkiestrą (z których zwłaszcza d-moll jest bardzo często grany) i szeregu cenniejszych utworów o charakterze pedagogicznym. Dużą popularność zdobyła także jego „Legenda” op. 17 i Fantazja na tematy z „Fausta” Gounoda.

Stefania Łobaczewska

KINA

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1) „Zwariowane lotnisko”
godz. 14, 16, 18, 20
poranek godz. 12

BAŁTYK (Narutowicza 20) „Hrabia Mont-Christo” II seria
godz. 15, 17, 19, 21
poranek godz. 11

BAŁTA (Franciszkańska 31) „Pepita Jimenez”
godz. 14, 16, 18, 20
poranek godz. 12

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 19”
godz. 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEJ — dla młodzieży (Legionów 2) „Wesoły suboktor”
godz. 14, 16, 18, 20
poranek godz. 10, 12

MUZA (Piłsudskiego 17B) „Przeżycie”
godz. 16, 18, 20

POLONIA (Piotrkowska 67) „Przy potkaniu”
(film w naturalnych kolorach)
godz. 15, 17, 19, 21
poranek godz. 12

PRZYBYLUSZY (Zeromskiego 76) „Hrabia Mont-Christo” I seria
godz. 16, 18, 20
poranek godz. 11

RUBINIAK (Kilimierskiego 17B) „Droga do sławy”
godz. 16, 18, 20

WISLA (Daszyńskiego 1) „Z kochani są sami na świecie”
godz. 13,30, 16, 18,30, 21

V OKNIARZ (Prochnika 16) „Zakochani są sami na świecie”
godz. 15,30, 18, 20,30
poranek godz. 10,30

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Stróli ołowiu”
godz. 16, 18, 20
poranek godz. 11

ZACHETA (Zgierska 26) „Grzesznicy bez winy”
godz. 16, 18, 20
poranek godz. 11

Wiek XIX — a zwłaszcza druga jego połowa — to okres największych triumfów sztuki wykonawczej w muzyce. Po raz pierwszy staje się wówczas wykonawca — wirtuoz pod względem swego znaczenia i roli w społeczeństwie muzycznym równym kompozytorowi, a w popularności nie rzadko go nawet przewyższa. Przyczyną tego jest: z jednej strony coraz dalej rozwijająca się technika poszczególnych instrumentów, która wymagała udziału wykonawcy specjalisty, z drugiej — zmiany społeczne, które nastąpiły po rewolucji francuskiej. W XVII i XVIII wieku uprawiano muzykę przeważnie na dworach i rezydencjach możnych, w salonie lub kościele. Dopiero w XIX wieku zaczynają się odbywać koncerty publiczne w wielkich salach, gdzie zawodowi muzycy wykonują dzieła literatury muzycznej, przerażające bądź dla zespołów, bądź dla solistów. Tu właśnie święci swe największe triumfy wirtuoz — najczęściej pianista lub skrzypek. Wzrasta publiczność piękna melodia, olśniewająca technika swego instrumentu, pasjami, rulanami itp. Powstają w tym czasie całe szkoły, różniące się pomiędzy sobą stylem gry fortepianowej czy skrzypcowej, pojawiają się wiele nowych wynalazków i ulepszeń w technice gry, poszukuje

się nowych efektów. Powstaje wreszcie tak typowe dla owego czasu zjawisko, jak konkurencja pomiędzy wielkimi potentatami sztuki wykonawczej.

Henryk Wieniawski, wielki skrzypce

Henryk Wieniawski w 70-lecie zgonu

wybitnie zdolny — nie zdolał do trzymać kroku Henrykowi w swym rozwoju. Ten ostatni szybko zdobył olbrzymi rozgłos we wszystkich stolicach świata.

Specjalnie bliskimi węzłami związał się Henryk Wieniawski z Rosją. Przez szereg lat pracował jako solista i profesor Konserwatorium w Petersburgu. Zaprzyjaźniwszy się z słynnym pianistą i kompozytorem rosyjskim, Antonim Rubinsteinem odbył z nim dwuletnią podróż koncertową po Stanach Zjednoczonych i północnej Ameryki. Był też w Rosji jednym z najbardziej cenionych artystów.

Silny, pełen ciepła i wyrazu dźwięk, temperament artystyczny, brawurowa technika — oto najważ

GŁOS

Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony: Redaktor naczelny 216-14, Zastępca red. naczelnego 216-23, Sekretarz odpowiedzialny 216-05, Dział partyjny 216-19.

Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redak. orów gazetek ściennejnych 216-42, Dział mutacji 223-28, Dział miejski i sportowy 224-21, Dział ekonomiczny wewn. 81 31, Dział rolny 224-21, Redakcja nocna 172-31.

Kolportaż. Łódź, Piotrkowska 70, tel. 223-22, Administracja 280-42, Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 169a, tel. 111-50 i 114-78, Wydawca RSW „Prasa”

Adm. Red.: Łódź, Piotrkowska 26, II piętro, Druk. Zakł. RSW „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 226-42, Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch” na konto P.K.O. Nr. 471-8633.